

02009921407050024

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 992

14 Ιουλίου 2005

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Καθορισμός εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/81/ΕΚ «σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους» του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001 1
- Καθορισμός μέτρων και όρων για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων που προέρχονται από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/80/ΕΚ «για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις», του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001 2

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Αριθ. Η.Π. 29459/1510 (1)
Καθορισμός εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/81/ΕΚ «σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους» του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ - ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ - ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ - ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ - ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ - ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου δεύτερου του ν. 2077/1992 «Κύρωση Συνθήκης για την Ευρ. Ένωση» (Α' 136) και τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 (παρ. 1ζ) του ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Α' 34) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του ν. 1440/1984

«Συμμετοχή της Ελλάδας στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (Α' 70) και του άρθρου 65 του ν. 1892/1990 (Α' 101).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1650/1986 «Για την προστασία του περιβάλλοντος» (Α' 160) όπως ισχύει με το άρθρο 1 παρ. 1 περ. Γ' εδ. 4 Ν. 2647/1998.

3. Τις διατάξεις του ν. 3010/2002 «Εναρμόνιση του ν. 1650/1986 με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ και 96/61/ΕΚ κ.λ.π.» (Α' 91).

4. Τις διατάξεις του άρθρου 1 (παρ. 26) του ν. 3065/2002 «Μεταφορά αρμοδιοτήτων του Υπουργικού Συμβουλίου σε άλλα Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 251).

5. Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ. 1) και 24 του ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 137) όπως ισχύει μετά την κωδικοποίηση με το π.δ. 63/2005 και των 9 και 13 του π.δ/τος 473/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (Α' 157).

6. Τις διατάξεις του ν. 2052/1992 «Μέτρα για την αντιμετώπιση του νέφους και πολεοδομικές ρυθμίσεις» (Α' 94).

7. Τις διατάξεις του ν. 3104/2003 «Κύρωση του Πρωτοκόλλου του 1997 που τροποποιεί τη Διεθνή Σύμβαση για την Πρόληψη της Ρύπανσης από Πλοία του 1973, όπως τροποποιήθηκε... κλπ» (Α' 28), σε εφαρμογή της Σύμβασης MARPOL που κυρώθηκε με το ν. 1269/82 (Α' 89).

8. Τις διατάξεις του ν. 3017/2002 «Κύρωση του Πρωτοκόλλου του Κιότο στη Σύμβαση-Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος» (Α' 117).

9. Τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 5/2003 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου «Εγκριση εθνικού προγράμματος μείωσης εκπομπών αερίων φαινομένου θερμοκηπίου (2000-2010), σύμφωνα με το άρθρο τρίτο (παρ. 3) του ν. 3017/2002 (Α' 117)» (Α' 58).

10. Την υπ' αριθμ. 3277/209/2000 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός γενικών αρχών και αρμοδίων υπηρεσιών για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος» (Β' 180).

11. Την οδηγία 2001/81 του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001 (ΕΕL 309 σελ. 22/27.11.2001).

12. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 154), όπως το αρ-

θρο αυτό συμπληρώθηκε με το άρθρο 27 του ν. 2081/1992 (Α' 700) και το οποίο αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 περ. α' του άρθρου 1 του ν. 2469/1997 (Α' 38) και το άρθρο 1 (παρ. 4) του ν. 2469/1997 όπως κωδικοποιήθηκε και ισχύει με το άρθρ. 90 του π.δ/τος 63/2005 ΦΕΚ 98 Α'/22.4.2005.

13. Την υπ' αριθμ. 27304/2004 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης» (Β' 517).

14. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της απόφασης αυτής, προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να καθορισθεί και θα καλυφθεί από τις Δημόσιες Επενδύσεις είτε αμιγώς από εθνικούς πόρους είτε μέσω των συγχρηματοδοτούμενων με την Ευρωπαϊκή Ένωση Προγραμμάτων στο πλαίσιο των πιστώσεων που διατίθενται για τις δράσεις και ενέργειες αυτές από τα αντίστοιχα επιχειρησιακά προγράμματα, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1 Σκοπός

Με την απόφαση αυτή αποσκοπείται η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 1650/1986 και συγχρόνως η συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001 «σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους» που έχει δημοσιευθεί στην ελληνική γλώσσα στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕΛ 309/22-27-11-2001), ώστε με τον περιορισμό των εκπομπών ρύπων που προκαλούν οξίνιση και ευτροφισμό και της εκπομπής προδρόμων του όζοντος να επιτυγχάνεται:

α. η βελτίωση της προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας από κινδύνους δυσμενών επιδράσεων από την οξίνιση, τον ευτροφισμό του εδάφους και το όζον σε επίπεδο εδάφους.

β. η προσέγγιση του μακροπρόθεσμου στόχου της μη υπέρβασης των κρίσιμων επιπέδων και φορτίων και της αποτελεσματικής προστασίας του κοινού από τους αναγνωρισμένους κινδύνους που ενέχει για την υγεία η ρύπανση του αέρα, μέσω της θέσπισης εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών με έτη αναφοράς το 2010 και το 2020 και μέσω διαδοχικών αναθεωρήσεων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 της παρούσας απόφασης και στο άρθρο 10 της οδηγίας 2001/81/ΕΚ.

Άρθρο 2 Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση καλύπτει τις εκπομπές από όλες τις ανθρωπογενείς πηγές των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 5 αυτής.

2. Η παρούσα απόφαση δεν καλύπτει:

- τις εκπομπές από τη διεθνή θαλάσσια ναυσιπλοΐα
- τις εκπομπές αεροσκαφών πέραν του κύκλου προσγειώσεως και απογειώσεως.

Άρθρο 3 Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, νοούνται ως:

- «ΑΟΤ 40»: το άθροισμα της διαφοράς μεταξύ των ωριαίων συγκεντρώσεων του όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνουν τα 80 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (40 ppb) και των 80

$\mu\text{g}/\text{m}^3$, από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου, σωρευμένο από το Μάιο μέχρι τον Ιούλιο κάθε έτους

β) «ΑΟΤ 60»: το άθροισμα της διαφοράς μεταξύ των ωριαίων συγκεντρώσεων του όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνουν τα 120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (60 ppb) και των 120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, σωρευμένο καθ' όλη τη διάρκεια του έτους

γ) «κρίσιμο φορτίο»: η ποσοτική εκτίμηση της έκθεσης σε ένα ή περισσότερους ρύπους κάτω από την οποία δεν παρατηρούνται σημαντικές δυσμενείς επιδράσεις σε συγκεκριμένα ευαίσθητα στοιχεία του περιβάλλοντος, σύμφωνα με τις υφιστάμενες γνώσεις

δ) «κρίσιμο επίπεδο»: η συγκέντρωση ρύπων στην ατμόσφαιρα πάνω από την οποία ενδέχεται να παρατηρηθούν άμεσες δυσμενείς επιδράσεις σε δέκτες, όπως οι άνθρωποι, τα φυτά, τα οικοσυστήματα ή τα υλικά, σύμφωνα με τις υφιστάμενες γνώσεις

ε) «εκπομπή»: η απελευθέρωση μιας ουσίας από σημειακή ή διάχυτη πηγή στην ατμόσφαιρα

στ) «κυψελίδα»: τετράγωνο διαστάσεων 150 km x 150 km, το οποίο ισοδυναμεί με το βήμα που χρησιμοποιείται κατά τη χαρτογράφηση των κρίσιμων φορτίων σε ευρωπαϊκή κλίμακα, και επίσης κατά την παρακολούθηση των εκπομπών και των αποθέσεων ατμοσφαιρικών ρύπων δυνάμει του προγράμματος συνεργασίας για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP)

ζ) «κύκλος προσγειώσεως και απογειώσεως»: ο κύκλος με τους ακόλουθους χρόνους για κάθε φάση: προσέγγιση 4,0 πρώτα λεπτά, τροχοδρόμηση/ παραμονή επί του εδάφους με τους κινητήρες στο ρελαντί 26,0 πρώτα λεπτά, απογείωση 0,7 πρώτα λεπτά, αναρρίχηση 2,2 πρώτα λεπτά

η) «εθνικό ανώτατο όριο εκπομπής»: η μέγιστη ποσότητα μιας ουσίας, εκφραζόμενη σε χιλιάδες τόνους, η οποία μπορεί να εκπέμπεται από τη χώρα κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους

θ) «οξειδία του αζώτου» και «NO_x»: το οξειδίο και το διοξειδίο του αζώτου, εκφραζόμενα ως διοξειδίο του αζώτου

ι) «όζον σε επίπεδο εδάφους»: το όζον στο χαμηλότερο τμήμα της τροπόσφαιρας

ια) «πτητικές οργανικές ενώσεις» και «ΠΟΕ»: όλες οι οργανικές ενώσεις ανθρωπογενούς φύσεως, εκτός από το μεθάνιο, που είναι ικανές να παράγουν φωτοχημικά οξειδωτικά μέσω αντιδράσεων με οξειδία του αζώτου παρουσία ηλιακού φωτός.

Άρθρο 4 Αρμόδια αρχή

Σύσταση Τεχνικής Διυπουργικής Ομάδας Εργασίας (ΤΔΟΕ)

1. Αρμόδια αρχή για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης ορίζεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (ΥΠΕΧΩΔΕ), το οποίο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις συντονίζει τα συναρμόδια Υπουργεία Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εμπορικής Ναυτιλίας για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης.

2. Για την πραγματοποίηση του ως άνω συντονιστικού έργου συστήνεται Τεχνική Διυπουργική Ομάδα Εργασίας (ΤΔΟΕ), που συγκροτείται από επτά (7) εκπροσώπους των Υπουργείων ΠΕΧΩΔΕ. (1), Ανάπτυξης (1), Οικονομίας

και Οικονομικών (1), Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (1), Εμπορικής Ναυτιλίας (1), Μεταφορών και Επικοινωνιών (2) εκ των οποίων ο ένας από την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας. Στην ΤΔΟΕ μπορούν επίσης να συμμετέχουν, εφόσον κρίνεται αναγκαίο και εμπειρογνώμονες άλλων κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργείων ή φορέων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, καθώς και εμπειρογνώμονες Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων που λόγω των εξειδικευμένων γνώσεών τους μπορούν να συνεισφέρουν στο έργο της. Στην ΤΔΟΕ προεδρεύει ο εκάστοτε εκπρόσωπος του ΥΠΕΧΩΔΕ. Τα μέλη της ΤΔΟΕ με τους αναπληρωματικούς τους προτείνονται από τους φορείς που εκπροσωπούν και ορίζονται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ. Με την ίδια διαδικασία αντικαθίστανται τα μέλη της ΤΔΟΕ.

3. Η ΤΔΟΕ συγκαλείται σε τακτά διαστήματα ανά εξαμήνο με μέριμνα της αρμόδιας Δ/σης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ και έκτακτα όποτε κριθεί αναγκαίο.

4. Έργο της ΤΔΟΕ είναι:

α. η κατάρτιση του εθνικού προγράμματος για τη προοδευτική μείωση των εθνικών εκπομπών των ρύπων σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7.

β. η παρακολούθηση της εφαρμογής, η ενημέρωση και αναθεώρηση του εθνικού προγράμματος σύμφωνα με το άρθρο 7 (παρ. Δ).

γ. η σύνταξη και η ενημέρωση κάθε χρόνο των εθνικών απογραφών εκπομπών καθώς και οι προβλέψεις για τις εκπομπές αυτές για το έτος 2010 σύμφωνα με το άρθρο 8.

δ. η επεξεργασία και αξιολόγηση των προτεινόμενων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέτρων αναθεώρησης της οδηγίας 2001/81/ΕΚ κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 αυτής και η διαμόρφωση εθνικών θέσεων.

ε. η εκπόνηση εκθέσεων για τις απογραφές και τις προβλέψεις των εκπομπών για το έτος 2010 σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 9.

στ. η μελέτη μέτρων για την τήρηση των ανώτατων ορίων εκπομπών μετά το έτος 2010 σύμφωνα με το άρθρο 5 (παραγρ. 2).

ζ. η παροχή τεχνικής υποστήριξης σε θέματα διμερούς ή πολυμερούς συνεργασίας με τρίτες χώρες κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της παρούσας.

η. η γνωμοδότηση για κάθε θέμα που παραπέμπεται σ' αυτήν από την αρμόδια Δ/ση Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ, σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 5

Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών

1. Το αργότερο έως το έτος 2010, οι εθνικές ετήσιες εκπομπές σε διοξείδιο του θείου (SO₂), οξείδια του αζώτου (NO_x), πτητικές οργανικές ενώσεις (ΠΟΕ) και αμμωνία (NH₃) περιορίζονται σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια εκπομπών του Παραρτήματος Ι του άρθρου 12 της παρούσας απόφασης. Στην περίπτωση αυτή λαμβάνονται υπόψη οι τροποποιήσεις που θεσπίζονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 της οδηγίας 2001/81/ΕΚ. Για την συμμόρφωση με τα όρια αυτά καταρτίζεται εθνικό πρόγραμμα για τη μείωση των ως άνω εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 7 της παρούσας απόφασης.

2. Τα ανώτατα όρια εκπομπών του Παραρτήματος Ι του άρθρου 12 τηρούνται και μετά το έτος 2010.

Άρθρο 6

Ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι

Τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών έχουν ως στόχο τη

συμβολή της χώρας στην επίτευξη σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ως σύνολο μέχρι το έτος 2010, των εξής, σε γενικές γραμμές, ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων:

α) Οξίνιση

Μείωση, τουλάχιστον κατά 50%, των περιοχών (σε κάθε κυψελίδα), στις οποίες παρατηρείται υπέρβαση των κρίσιμων φορτίων σε σχέση με την κατάσταση του έτους 1990.

β) Έκθεση στο σχετιζόμενο με την υγεία όζον σε επίπεδο εδάφους

Το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνει το κρίσιμο επίπεδο για την υγεία (ΑΟΤ60=0) πρέπει να μειωθεί κατά δύο τρίτα σε όλες τις κυψελίδες σε σύγκριση με την κατάσταση του έτους 1990. Επιπλέον, το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους δεν πρέπει να υπερβαίνει το απόλυτο όριο των 2,9 ppm.h σε καμία κυψελίδα.

γ) Έκθεση στο σχετιζόμενο με τη χλωρίδα όζον σε επίπεδο εδάφους.

Το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνει το κρίσιμο επίπεδο για τις καλλιέργειες και την ημιφυσική χλωρίδα (ΑΟΤ40=3ppm.h) πρέπει να μειωθεί κατά το ένα τρίτο σε όλες τις κυψελίδες σε σύγκριση με την κατάσταση του έτους 1990. Επιπλέον, το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους δεν πρέπει να υπερβαίνει το απόλυτο όριο των 10 ppm.h εκφρασμένο ως υπέρβαση του κρίσιμου επιπέδου των 3 ppm.h σε καμία κυψελίδα.

Άρθρο 7

Εθνικό πρόγραμμα

A. Γενικά

Το Εθνικό Πρόγραμμα αποβλέπει στην προοδευτική μείωση των εθνικών εκπομπών των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 5 της παρούσας απόφασης, ώστε το αργότερο μέχρι το έτος 2010 οι εκπομπές αυτές να συμμορφώνονται τουλάχιστον προς τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών που προσδιορίζονται στο Παράρτημα Ι του άρθρου 12 αυτής.

B. Κατάρτιση

1. Το Εθνικό πρόγραμμα καταρτίζεται από την ΤΔΟΕ όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 της παρούσας απόφασης.

2. Το εθνικό πρόγραμμα περιλαμβάνει:

α. πληροφορίες για εφαρμοζόμενες και σχεδιαζόμενες πολιτικές, μέτρα και προγράμματα καθώς και ποσοτικές εκτιμήσεις της επίδρασής τους στις εκπομπές των ρύπων το έτος 2010.

β. τις αναμενόμενες σημαντικές αλλαγές στη γεωγραφική κατανομή των εθνικών εκπομπών

Γ. Έγκριση

Το εθνικό πρόγραμμα εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και ΠΕΧΩΔΕ μετά από εισήγηση της αρμόδιας Δ/σης Περιβάλλοντος του Υ.ΠΕΧΩΔΕ.

Δ. Παρακολούθηση της εφαρμογής του εθνικού προγράμματος - Αναθεώρηση

1. Η ΤΔ,ΟΕ παρακολουθεί την εφαρμογή του εθνικού προγράμματος και προβαίνει σε ενημέρωση και αναθεώρησή του, ανάλογα με τις ανάγκες, μέχρι την 1η Οκτωβρίου 2006.

2. Η αναθεώρηση του εθνικού προγράμματος γίνεται με την ίδια διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο Γ.

Ε. Δημοσιοποίηση του εθνικού προγράμματος

1. Η αρμόδια Δ/ση Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ θέτει

στη διάθεση του κοινού, δηλαδή σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα και σε φορείς (ενώσεις, οργανώσεις ή ομάδες αυτών) εκπροσώπησής τους, το εθνικό πρόγραμμα που καταρτίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, κατ' εφαρμογή της υπ' αριθμ. 77921/1440/1995 κοινή υπουργική απόφαση «Ελεύθερη πρόσβαση του κοινού στις δημόσιες αρχές για πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον» (Β' 795) όπως ισχύει, με την επιφύλαξη των περιορισμών του άρθρου 3 (παραγρ. 3) και του άρθρου 4 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ (ΕΕL 143/56/30.4.2004). Οι πληροφορίες που παρέχονται στο κοινό σύμφωνα με την παράγραφο αυτή, πρέπει να είναι σαφείς, κατανοητές και προσιτές.

2. Με μέριμνα της αρμόδιας Δ/νσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ, το εθνικό πρόγραμμα κοινοποιείται στις Κεντρικές, Περιφερειακές και Νομαρχιακές Υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την έκδοση των αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών όρων των έργων και δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 8

Απογραφές εκπομπών και προβλέψεις

1. Η ΔΤΟΕ συντάσσει και ενημερώνει κατ' έτος τις εθνικές απογραφές εκπομπών των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 5, καθώς και τις προβλέψεις των εκπομπών αυτών για το έτος 2010.

2. Η σύνταξη των απογραφών αυτών και των προβλέψεων των εκπομπών γίνεται σύμφωνα με τις μεθόδους του Παραρτήματος ΙΙΙ του άρθρου 12 της παρούσας απόφασης.

3. Το ΥΠΕΧΩΔΕ κοινοποιεί τις απογραφές και τις προβλέψεις των εκπομπών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και προβαίνει στη δημοσιοποίησή τους, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 7 (παρ. Ε).

4. Η τροποποίηση των μεθόδων που προβλέπονται στο Παράρτημα ΙΙΙ του άρθρου 12, γίνεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 13 (παρ. 2) της οδηγίας 2001/81/ΕΚ.

Άρθρο 9

Εκθέσεις για τις απογραφές και προβλέψεις των εκπομπών για το έτος 2010

1. Κάθε έτος, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου, η αρμόδια Δ/νση Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ, υποβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος έκθεση σχετικά με τις εθνικές απογραφές εκπομπών και τις προβλέψεις εκπομπών για το έτος 2010, που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 8 της παρούσας απόφασης. Στην έκθεση εκτίθενται οι οριστικές απογραφές εκπομπών για το προ-προηγούμενο έτος και οι προσωρινές απογραφές εκπομπών για το προηγούμενο έτος. Οι προβλέψεις εκπομπών περιλαμβάνουν ποσοτικά δεδομένα και πληροφορίες για τις βασικές κοινωνικοοικονομικές παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν κατά την κατάρτισή τους.

2. Το ΥΠΕΧΩΔΕ μέσω της αρμόδιας Δ/νσης Περιβάλλοντος, ενημερώνει το ταχύτερο δυνατόν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το εγκεκριμένο εθνικό πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 7 (παρ. Β και Γ) και το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006 για το ενημερωμένο εθνικό πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 7 (παρ. Δ).

Άρθρο 10

Συνεργασία με τρίτες χώρες

Για την προώθηση της επίτευξης των στόχων της παρούσας, το ΥΠΕΧΩΔΕ, με την επιφύλαξη του άρθρου 300 της Συνθήκης, και σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση συναρμόδια Υπουργεία, επιδιώκει διμερή και πολυμερή συνεργασία με τρίτες χώρες και αρμόδιους διεθνείς Οργανισμούς, όπως η Οικονομική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UN/ECE), η Διεθνής Ναυτιλιακή Οργάνωση (ΙΜΟ) και η Διεθνής Οργάνωση Πολιτικής Αεροπορίας (ΙCΑΟ), περιλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με την τεχνική και επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη και με στόχο τη βελτίωση της βάσης για τη διευκόλυνση των μειώσεων των εκπομπών.

Άρθρο 11

Κυρώσεις

1. Σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που γίνεται αίτιος παράβασης των διατάξεων της παρούσας απόφασης με πράξη ή παράλειψη και ειδικότερα των μέτρων που προβλέπονται στο εθνικό πρόγραμμα στο πλαίσιο εφαρμογής του, σύμφωνα με το άρθρο 7 της παρούσας απόφασης, επιβάλλονται οι ποινικές, αστικές και διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28, 29 και 30 του ν. 1650/1986, όπως το τελευταίο συμπληρώθηκε με το άρθρο 98 (παρ. 12) του ν. 1892/1990 και όπως αυτά εκάστοτε ισχύουν.

2. Οι προαναφερόμενες κυρώσεις επιβάλλονται ανεξάρτητα από τις προβλεπόμενες από άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Άρθρο 12

Παραρτήματα

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης τα Παραρτήματα Ι, ΙΙ και ΙΙΙ που ακολουθούν.

Τα Παραρτήματα αυτά τροποποιούνται με απόφαση του Υπουργού Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε., σύμφωνα με τα εκάστοτε ισχύοντα στο Κοινοτικό Δίκαιο.

Άρθρο 13

Κάθε διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις της παρούσας απόφασης ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται από αυτήν, καταργείται.

Άρθρο 14

Η ισχύς της απόφασης αυτής αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Ιουλίου 2005.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ	Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ	ΥΦΥΠ. ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ	ΑΘΑΝ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ	ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΕΥΑΓ. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ	Μ. ΛΙΑΠΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΕΜΜ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Αριθ. Η.Π. 29457/1511

(2)

Καθορισμός μέτρων και όρων για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων που προέρχονται από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/80/ΕΚ «για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις», του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001.

**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ -
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου δεύτερου του ν. 2077/1992 «Κύρωση Συνθήκης για την Ευρ. Ένωση...» (Α' 136) και τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 (παρ. 1ζ) του ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Α' 34) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδας στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (Α' 70) και του άρθρου 65 του ν. 1892/1990 (Α' 101).
2. Τις διατάξεις των άρθρων 7, 8 (παρ. 2α και 3), 28, 29 και 30 του ν. 1650/1986 «Για την προστασία του περιβάλλοντος» (Α' 160), όπως το άρθρο 30 τροποποιήθηκε με το άρθρο 98 (παραγρ 12) του ν. 1892/1990 «για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» (Α' 101) και στη συνέχεια με το άρθρο 4 του ν. 3010/2002 (Α' 91).
3. Τις διατάξεις του ν. 3010/2002 «Εναρμόνιση του Ν. 1650/1986 με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ και 96/61/ΕΚ κ.λ.π.» (Α' 91).
4. Τις διατάξεις του άρθρου 1 (παρ. 26) του ν. 3065/2002 «Μεταφορά αρμοδιοτήτων του Υπουργικού Συμβουλίου σε άλλα Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 251).
5. Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ. 1) και 24 του ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 137) όπως κωδικοποιήθηκαν με το άρθρ. 90 του π.δ/τος 63/2005 ΦΕΚ Α 98 και των 9 και 13 του π.δ/τος 473/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (Α' 157) όπως κωδικοποιήθηκαν και ισχύουν με το π.δ. 63/2005 (άρθρ. 48 - 49).
6. Τις διατάξεις του άρθρου 11 (παρ. 2, 3 και 12) και του άρθρου 13 του ν. 1515/1985 «Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας» (Α' 18) όπως το άρθρο 13 τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 (παρ. 6) του ν. 1650/1986.
7. Τις διατάξεις του άρθρου 11 (παρ. 2, 3 και 12) και του άρθρου 13 του ν. 1561/1985 «Ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Θεσσαλονίκης και άλλες διατάξεις» (Α' 148) όπως το άρθρο 13 τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 (παρ. 7) του ν. 1650/1986.
8. Τις διατάξεις του ν. 2052/1992 «Μέτρα για την αντιμετώπιση του νέφους και πολεοδομικές ρυθμίσεις» (Α' 94).
9. Τις διατάξεις του ν. 2244/1994 «Ρύθμιση θεμάτων ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και από συμβατικά καύσιμα και άλλες διατάξεις» (Α' 168) και την υπ' αριθμ. Δ6/Φ1/οικ.8295/1995 απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας (Β'385).

10. Τις διατάξεις του ν. 2773/1999 «Απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Ρύθμιση θεμάτων ενεργειακής πολιτικής και λοιπές διατάξεις» (Α' 286).

11. Τις διατάξεις του ν. 3325/2005 «Περί ιδρύσεως και λειτουργίας βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης» (Α' 68).

12. Τις διατάξεις του ν. 2516/1997 «Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων» (Α' 159).

13. Τις διατάξεις του ν. 2052/1992 «Μέτρα για την αντιμετώπιση του νέφους και πολεοδομικές ρυθμίσεις» (Α' 94).

14. Τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 34/2002 πράξης υπουργικού συμβουλίου (ΠΥΣ) «Οριακές και κατευθυντήριες τιμές ποιότητας της ατμόσφαιρας σε διοξείδιο του θείου, διοξείδιο του αζώτου και οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύβδου». (Α' 125), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 1999/30/Ε.Κ., στο πλαίσιο εφαρμογής των άρθρων 4 (παρ. 6 και 7), 5,6,7,8,9,10 και 11 της οδηγίας 96/62/Ε.Κ.

15. Τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 3277/209/2000 κοινής υπουργικής απόφασης «Καθορισμός γενικών αρχών και αρμοδίων υπηρεσιών για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος» (Β' 180).

16. Τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 15393/2332/2002 κοινής υπουργικής απόφασης «Κατάταξη δημοσίων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 1670/1986 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3010.2002» (Β' 1022).

17. Τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 11014/703/2003 κοινής υπουργικής απόφασης «Διαδικασία προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης (ΠΠΕΑ) και έγκρισης περιβαλλοντικών όρων (ΕΠΟ) κλπ» (Β' 332).

18. Τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 37111/2021/2003 κοινής υπουργικής απόφασης «Καθορισμός τρόπου ενημέρωσης και συμμετοχής του κοινού κατά τη διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων των έργων και δραστηριοτήτων...κλπ» (Β' 1391).

19. Τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 59388/3363/88 κοινής υπουργικής απόφασης «Τρόπος, όργανα και διαδικασία επιβολής και είσπραξης των διοικητικών προστίμων του άρθρου 30 του ν. 1650/1996» (Β' 638).

20. Την οδηγία 2001/80 του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001 (ΕΕL 309 σελ. 1/27.11.2001).

21. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 154), όπως το άρθρο αυτό συμπληρώθηκε με το άρθρο 27 του ν. 2081/1992 (Α' 700) και το οποίο αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 περ. α' ου άρθρου 1 του ν. 2469/1997 (Α' 38) και το άρθρο 1 (παρ. 4) του ν. 2469/1997 όπως κωδικοποιήθηκαν με το άρθρ. 90 του π.δ/τος 63/2005 ΦΕΚ Α 98.

22. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της απόφασης αυτής, προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να καθορισθεί και θα καλυφθεί από τις Δημόσιες Επενδύσεις είτε αμιγώς από εθνικούς πόρους είτε μέσω των συγχρηματοδοτούμενων με την Ευρωπαϊκή Ένωση Προγραμμάτων στο πλαίσιο των πιστώσεων που διατίθενται για τις δράσεις και ενέργειες αυτές από τα αντίστοιχα επιχειρησιακά προγράμματα, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1
Σκοπός

Με την απόφαση αυτή αποσκοπείται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 7 και 8 του ν. 1650/1986 και συγ-

χρόνως η συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001 «για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης», που έχει δημοσιευθεί στην ελληνική γλώσσα στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕΛ 309/1-27-11-2001), ώστε με την λήψη των αναγκαίων μέτρων για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου που προέρχονται από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, να επιτυγχάνεται η μείωση της οξίνισης.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής-Εξαιρέσεις

1. Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται στις εγκαταστάσεις καύσης που προορίζονται για την παραγωγή ενέργειας και έχουν ονομαστική θερμική ισχύ τουλάχιστον ίση προς 50 MW ανεξάρτητα από το είδος του χρησιμοποιούμενου καυσίμου (στερεό, υγρό ή αέριο), εξαιρουμένων των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν απευθείας τα προϊόντα καύσης σε κάποια διαδικασία παραγωγής.

2. Ειδικότερα η παρούσα απόφαση δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες εγκαταστάσεις καύσης:

α) στις εγκαταστάσεις όπου τα προϊόντα καύσης χρησιμοποιούνται για την απευθείας θέρμανση, την ξήρανση ή οποιαδήποτε άλλη κατεργασία αντικειμένων ή υλικών π.χ. κάμινοι αναθέρμανσης, κάμινοι θερμικής κατεργασίας

β) στις εγκαταστάσεις μετάκαυσης, δηλαδή σε κάθε τεχνική συσκευή που προορίζεται για τον καθαρισμό των καυσαερίων με καύση και δεν λειτουργεί ως αυτόνομη εγκατάσταση καύσης

γ) στις εγκαταστάσεις αναγέννησης των καταλυτών που χρησιμοποιούνται στην καταλυτική πυρόλυση

δ) στις εγκαταστάσεις μετατροπής του υδρόθειου σε θείο

ε) στους αντιδραστήρες που χρησιμοποιούνται στη χημική βιομηχανία

στ) στις συστοιχίες καμίνων κωκ

ζ) στους προθερμαντήρες αέρος υψικάμινων

η) σε οποιαδήποτε τεχνική συσκευή που χρησιμοποιείται για την προώθηση οχήματος, πλοίου ή αεροσκάφους

θ) στους αεριοστροβίλους που χρησιμοποιούνται σε εξέδρες ανοικτής θάλασσας

ι) στους αεριοστροβίλους που έχουν λάβει άδεια εγκατάστασης πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002 ή για τους οποίους υποβλήθηκε, κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής, πλήρης αίτηση για χορήγηση της εν λόγω άδειας, πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002, εφόσον η εγκατάσταση αυτή τέθηκε σε λειτουργία το αργότερο στις 27 Νοεμβρίου 2003, με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφος 1 και 2 και του μέρους Α του Παραρτήματος VIII του άρθρου 16 της παρούσας απόφασης

3) Από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης εξαιρούνται οι εγκαταστάσεις καύσης που χρησιμοποιούν ντιζελοκίνητες, βενζινοκίνητες ή αεριοκίνητες μηχανές.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης νοούνται ως:

1. «εκπομπή»: η απόρριψη στην ατμόσφαιρα ουσιών από εγκατάσταση καύσης.

2. «καυσαέρια»: τα αέρια απόβλητα που περιλαμβάνουν στερεές, υγρές ή αέριες εκπομπές· η κατ' όγκον παροχή

τους εκφράζεται σε κυβικά μέτρα ανά ώρα υπό κανονικές συνθήκες θερμοκρασίας (273 K) και πίεσης (101,3 kPa) μετά τη διόρθωση για τους περιεχόμενους υδρατμούς, στο εξής αναφερόμενα ως «Nm³/h».

3. «οριακή τιμή εκπομπής»: η επιτρεπόμενη ποσότητα μιας ουσίας που περιέχεται στα καυσαέρια της εγκατάστασης καύσης και η οποία μπορεί να απορρίπτεται στην ατμόσφαιρα κατά τη διάρκεια μιας δεδομένης περιόδου· η τιμή αυτή υπολογίζεται ως μάζα ανά όγκο καυσαερίων και εκφράζεται σε mg/Nm³, με κατ' όγκον περιεκτικότητα σε O₂ 3% για τα υγρά και αέρια καύσιμα, 6% για τα στερεά καύσιμα και 15% για τους αεριοστροβίλους.

4. «ποσοστό αποθείωσης»: ο λόγος της ποσότητας θείου που δεν εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα στον τόπο της εγκατάστασης καύσης σε δεδομένο χρονικό διάστημα, προς την ποσότητα θείου που περιέχεται στο καύσιμο το οποίο εισέρχεται στα συστήματα εγκατάστασης καύσης και χρησιμοποιείται κατά το ίδιο χρονικό διάστημα.

5. «φορέας εκμετάλλευσης»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκμεταλλεύεται την εγκατάσταση καύσης ή διαθέτει, είτε ιδίω δικαιώματι είτε κατ' εξουσιοδότηση, καθοριστική εξουσία οικονομικού ελέγχου σ' αυτή.

6. «καύσιμο»: κάθε στερεά, υγρή ή αέρια καύσιμη ύλη που τροφοδοτεί την εγκατάσταση καύσης, εκτός των αποβλήτων που καλύπτονται από την υπ' αριθμ. 82805/2224/1993 κοινή υπουργική απόφαση «Καθορισμός μέτρων και όρων για την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από εγκαταστάσεις καύσης αστικών απόβλητων» (Β' 699) και την υπ' αριθμ. 22912/1117/2005 κοινή υπουργική απόφαση «Μέτρα και όροι για την πρόληψη και τον περιορισμό της ρύπανσης του περιβάλλοντος από την αποτέφρωση των αποβλήτων» (Β' 759).

7. «εγκατάσταση καύσης»: κάθε τεχνική συσκευή στην οποία οξειδώνονται καύσιμα με σκοπό τη χρησιμοποίηση της παραγόμενης θερμότητας.

8. «μεικτή εστία»: κάθε εγκατάσταση καύσης που μπορεί να τροφοδοτείται ταυτόχρονα ή εναλλάξ με δύο ή περισσότερα είδη καυσίμων.

9. «νέα εγκατάσταση»: κάθε εγκατάσταση καύσης στην οποία η αρχική άδεια εγκατάστασης ή, όπου αυτή δεν απαιτείται, η αρχική άδεια λειτουργίας χορηγήθηκε από την 1η Ιουλίου 1987 και μεταγενέστερα.

10. «υφιστάμενη εγκατάσταση»: κάθε εγκατάσταση καύσης στην οποία η αρχική άδεια εγκατάστασης ή, όπου αυτή δεν απαιτείται, η αρχική άδεια λειτουργίας χορηγήθηκε πριν από την 1η Ιουλίου 1987 καθώς και κάθε εγκατάσταση για την οποία, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, δεν ήταν απαραίτητη μέχρι το 1987, η άδεια ίδρυσης, η άδεια εγκατάστασης ή η άδεια λειτουργίας.

11. «βιομάζα»: τα προϊόντα που αποτελούνται από οποιαδήποτε φυτική ύλη, εν όλω ή εν μέρει, από τη γεωργία ή τη δασοκομία, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο προκειμένου να ανακτηθεί το ενεργειακό της περιεχόμενο, καθώς και τα ακόλουθα απόβλητα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο:

α) φυτικά απόβλητα της γεωργίας ή της δασοκομίας

β) φυτικά απόβλητα της βιομηχανίας τροφίμων, εφόσον ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα

γ) ινώδη φυτικά απόβλητα από την παραγωγή παρθένου χαρτοπολτού και την παραγωγή χαρτιού από χαρτοπολτό, εφόσον για τα απόβλητα αυτά εφαρμόζεται διαδικασία συναποτέφρωσης στον τόπο παραγωγής και ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα

δ) απόβλητα φελλού

ε) απόβλητα ξύλου εκτός από τα απόβλητα ξύλου που ενδέχεται να περιέχουν αλογονούχες οργανικές ενώσεις ή βαρέα μέταλλα ως αποτέλεσμα επεξεργασίας με συντηρητικά ξύλου ή ως αποτέλεσμα επίστρωσης, και τα οποία περιλαμβάνουν ιδίως απόβλητα ξύλου προερχόμενα από οικοδομές και κατεδαφίσεις.

12. «αεριοστρόβιλος»: κάθε περιστρεφόμενη μηχανή που μετατρέπει θερμική ενέργεια σε μηχανικό έργο και η οποία αποτελείται κυρίως από συμπιεστή, θερμική διάταξη, όπου το καύσιμο οξειδώνεται για να θερμάνει το φέρον ρευστό (working fluid) και στρόβιλο.

Άρθρο 4

Υφιστάμενες εγκαταστάσεις καύσης.

Προγράμματα και εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών

A. Προγράμματα μείωσης των εκπομπών

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης κάθε εγκατάστασης καύσης υποχρεούται μέχρι την 1η Ιουλίου 1990 στην κατάρτιση προγράμματος για τον έλεγχο των συνολικών ετήσιων εκπομπών διοξειδίου του θείου (SO₂) και οξειδίων του αζώτου (NO_x) που προέρχονται από τη συγκεκριμένη εγκατάσταση και στην υποβολή του στην αρμόδια Υπηρεσία Περι/ντος του ΥΠΕΧΩΔΕ. Στο πρόγραμμα καθορίζονται αναλυτικά υπολογιστικά στοιχεία των εκπομπών με τις αναμενόμενες ετησίως εκπομπές, ενδεχόμενες παρεμβάσεις καθώς και το χρονοδιάγραμμα και η διαδικασία εφαρμογής του.

2. Η ως άνω αρμόδια Υπηρεσία παρακολουθεί και ελέγχει αν σύμφωνα με τα υποβληθέντα προγράμματα οι εκπομπές που προέρχονται από το σύνολο των εγκαταστάσεων καύσης συνεχίζουν να συμμορφώνονται με τα ανώτατα όρια εκπομπών που καθορίζονται για το SO₂ στο παράρτημα I και για τα NO_x στο παράρτημα II του άρθρου 16, έως τις ημερομηνίες που ορίζουν τα Παραρτήματα αυτά και μέχρι να εφαρμοσθούν οι διατάξεις της παραγράφου Β του άρθρου αυτού.

Σε περίπτωση υπέρβασης των τιμών αυτών η αρμόδια Υπηρεσία Περι/ντος υποχρεώνει τους υπεύθυνους ορισμένων εγκαταστάσεων σε αλλαγή του καταρτισθέντος προγράμματος. Η επιλογή των εγκαταστάσεων αυτών γίνεται με βάση τις υπάρχουσες τεχνικοοικονομικές δυνατότητες ώστε να τηρηθούν οι διατάξεις της παραγράφου αυτής.

3. Κατά τη διάρκεια της εφαρμογής των προγραμμάτων αυτών οι συνολικές ετήσιες εκπομπές των υφιστάμενων εγκαταστάσεων προσδιορίζονται από την αρμόδια Υπηρεσία Περι/ντος σύμφωνα με το παράρτημα VIII (Μέρος Γ) του άρθρου 16.

4. Η ως άνω αρμόδια Υπηρεσία ενημερώνει την Επιτροπή Ε.Κ. για τα υποβληθέντα προγράμματα σύμφωνα με το άρθρο 12 της παρούσας απόφασης

Αν λόγω απροσδόκητης και ουσιαστικής μεταβολής της ζήτησης ενέργειας ή της διαθεσιμότητας ορισμένων καυσίμων ή ορισμένων εγκαταστάσεων ηλεκτροπαραγωγής δημιουργηθεί σοβαρή δυσκολία εφαρμογής των προγραμμάτων που έχουν καταρτισθεί σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, ο φορέας εκμετάλλευσης κάθε εγκατάστασης γνωστοποιεί με κατάλληλη αιτιολόγηση το πρόβλημα στην αρμόδια Υπηρεσία Περι/ντος του ΥΠΕΧΩΔΕ. Η εν λόγω Υπηρεσία υποβάλλει στην Επιτροπή Ε.Κ. αίτημα με προτάσεις για την αντιμετώπιση του θέματος. Η Επιτροπή ΕΚ λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο του αι-

τήματος αποφασίζει την τροποποίηση για τη χώρα μας των ανωτάτων τιμών εκπομπής ή/και ημερομηνιών που καθορίζονται στα παραρτήματα I και II του άρθρου 16 κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 (παρ. 4) της οδηγίας 2001/80/Ε.Κ.

B. Μέτρα για την επίτευξη της μείωσης εκπομπών

1. Με την επιφύλαξη της υπ' αριθμ. 11014/2003 κοινής υπουργικής απόφασης και της υπ' αριθμ. 34/2002 πράξης Υπουργικού Συμβουλίου, το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2008 το ΥΠΕΧΩΔΕ μεριμνά ώστε να επιτευχθούν σε εθνικό επίπεδο σημαντικές μειώσεις των εκπομπών:

α) είτε με τον καθορισμό, σε κάθε απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων υφιστάμενης εγκατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 8(παρ. 1), όρων οι οποίοι διασφαλίζουν την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται στο μέρος Α των παραρτημάτων III έως VII του άρθρου 16 για το διοξείδιο του θείου, τα οξείδια του αζώτου και τα σωματίδια.

β) είτε με τη διασφάλιση ότι οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις έχουν ενταχθεί στο εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών που αναφέρεται στην παράγραφο Γ του άρθρου αυτού και εφαρμόζοντας σε κάθε περίπτωση, όπου πρέπει, τα άρθρα 6,7 και 10 της παρούσας απόφασης.

2. Η αρμόδια κατά περίπτωση υπηρεσία μπορεί στην απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων να επιβάλλει όρους για την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής και προθεσμιών εφαρμογής, αυστηρότερων από εκείνες που ορίζονται στο άρθρο 5 ή στις παραγράφους Β και Γ (παρ. 4) του παρόντος καθώς και στο άρθρο 9 (παρ. 2). Η εν λόγω απόφαση μπορεί επίσης να περιλαμβάνει και άλλους ρύπους καθώς και να επιβάλλει συμπληρωματικές απαιτήσεις ή την προσαρμογή των εγκαταστάσεων στην τεχνική πρόοδο.

Γ. Εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών

1. Με την επιφύλαξη της παρούσας και της υπ' αριθμ. 11014/2003 κοινής υπουργικής απόφασης και λαμβάνοντας υπόψη το κόστος/όφελος, την εφαρμογή της υπ' αριθμ. 34/2002 ΠΥΣ καθώς και των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, σχετικά με τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους, το ΥΠΕΧΩΔΕ μπορεί να καταρτίζει και να εγκρίνει εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών για υφιστάμενες εγκαταστάσεις, σύμφωνα με τους όρους της παραγράφου αυτής, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη τη συμμόρφωση με τα ανώτατα όρια όπως καθορίζονται στα παραρτήματα I και II του άρθρου 16.

2. Το εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών θα μειώνει τις συνολικές ετήσιες εκπομπές οξειδίων του αζώτου (NO_x) διοξειδίων του θείου (SO₂) και σωματιδίων στα επίπεδα που θα είχαν επιτευχθεί με την εφαρμογή των οριακών τιμών εκπομπής που αναφέρονται στην παράγραφο Β (εδ. 1α) στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις εν λειτουργία το 2000 (συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων που υποβάλλονται σε εγκεκριμένο από την αρμόδια αρχή, πρόγραμμα αποκατάστασης το 2000, με στόχο την τήρηση της μείωσης εκπομπών που προβλέπεται στις κείμενες διατάξεις) και με βάση τον πραγματικό ετήσιο χρόνο λειτουργίας κάθε εγκατάστασης, το χρησιμοποιούμενο καύσιμο και τη θερμική ισχύ της, των οποίων λαμβάνεται ο μέσος όρος κατά την τελευταία πενταετία λειτουργίας μέχρι και το 2000.

3. Η παύση λειτουργίας μιας εγκατάστασης στα πλαίσια του εθνικού σχεδίου μείωσης εκπομπών δεν οδηγεί στην αύξηση των συνολικών ετήσιων εκπομπών από τις εναπομένουσες εγκαταστάσεις που καλύπτονται από το σχέδιο. Σε καμία περίπτωση το εθνικό σχέδιο μείωσης εκπομπών δεν πρέπει να εξαιρεί μια εγκατάσταση από τις διατάξεις της σχετικής εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας συμπεριλαμβανομένης και της υπ' αριθμ. 11014/2003 κοινής υπουργικής απόφασης.

4. Με την επιφύλαξη της υπ' αριθμ. 11014/2003 κοινής υπουργικής απόφασης και της υπ' αριθ.34/2002 ΠΥΣ, οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις μπορούν να εξαιρούνται από την υποχρέωση συμμόρφωσης με τις αναφερόμενες στην παράγραφο Β οριακές τιμές εκπομπών και από την ένταξή τους στο εθνικό σχέδιο εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο φορέας εκμετάλλευσης με έγγραφη δήλωσή του την οποία υποβάλλει προς τις αρμόδιες Υπηρεσίες των Υπουργείων ΥΠΕΧΩΔΕ και Ανάπτυξης, αναλαμβάνει την υποχρέωση να μη λειτουργήσει την εγκατάσταση περισσότερο από 20000 ώρες λειτουργίας από την 1η Ιανουαρίου 2008 έως την 31 Δεκεμβρίου 2015 το αργότερο

β) ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να υποβάλλει ετησίως προς τις αρμόδιες Υπηρεσίες των Υπουργείων ΥΠΕΧΩΔΕ και Ανάπτυξης ή της οικείας Περιφέρειας στοιχεία για τον μέχρι τότε χρόνο λειτουργίας και για τον μη χρησιμοποιηθέντα χρόνο λειτουργίας που απομένει μέχρι το τέλος της λειτουργικής ζωής της εγκατάστασης.

5. Το εθνικό σχέδιο καταρτίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 7 με τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, αφού εξετασθεί το σύνολο των προγραμμάτων που έχουν υποβληθεί στο ΥΠΕΧΩΔΕ καθώς και οι ενδεχόμενες τροποποιήσεις τους σύμφωνα με την παράγραφο Α (εδ. 3 και 4).

6. Για τα εθνικά σχέδια μείωσης των εκπομπών εφαρμόζονται οι ακόλουθοι όροι:

α) το σχέδιο για τη μείωση των εκπομπών περιλαμβάνει γενικούς και επί μέρους στόχους, μέτρα και χρονοδιαγράμματα για την επίτευξη αυτών των στόχων, καθώς και μηχανισμό παρακολούθησης

β) το ΥΠΕΧΩΔΕ ανακοινώνει το συντομότερο δυνατόν το εθνικό σχέδιο για τη μείωση των εκπομπών στην Επιτροπή Ε.Κ.

γ) μέσα σε ένα εξάμηνο από την ανακοίνωση του εθνικού σχεδίου, η Επιτροπή ΕΚ κρίνει σύμφωνα με το άρθρο 4 (παρ. 6 περ. γ) της οδηγίας 2001/80, αν το σχέδιο πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 4 (παρ. 6) της οδηγίας 2001/1980. Σε αντίθεση περίπτωση το ΥΠΕΧΩΔΕ οφείλει μέσα σε τρεις μήνες να ανακοινώσει στην Επιτροπή ΕΚ τα μέτρα που έχει λάβει για να εξασφαλίσει την τήρηση των απαιτήσεων αυτών.

δ) κατά την κατάρτιση του εθνικού σχεδίου, λαμβάνονται υπόψη οι κατευθυντήριες γραμμές που έχει καταρτίσει η Επιτροπή Ε.Κ. σύμφωνα με το άρθρο 4 (παρ. 6 εδ. δ) της οδηγίας 2001/1980.

7. Το εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών καταρτίζεται από τεχνική διυπουργική ομάδα εργασίας που συστήνεται στο ΥΠΕΧΩΔΕ από εκπροσώπους των Υπουργείων ΠΕΧΩΔΕ (1) Ανάπτυξης (2) εκ των οποίων ο ένας από τη ΔΕΗ και Οικονομίας και Οικονομικών (1). Στην ομάδα αυτή μπορούν να συμμετέχουν εφόσον κρίνεται αναγκαίο και εκπρόσωποι άλλων φορέων του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα καθώς και εμπειρογνώμονες Ανωτάτων Εκπαιδευ-

τικών Ιδρυμάτων που λόγω των εξειδικευμένων γνώσεών τους μπορούν να συνεισφέρουν στο έργο της.

Στην ομάδα εργασίας προεδρεύει ο εκάστοτε εκπρόσωπος του ΥΠΕΧΩΔΕ. Τα μέλη της ομάδας με τους αναπληρωτές τους προτείνονται από τους φορείς που εκπροσωπούν και ορίζονται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ. Με την ίδια διαδικασία αντικαθίστανται τα μέλη της τεχνικής ομάδας.

Η τεχνική ομάδα συγκαλείται σε τακτά διαστήματα ανά εξάμηνο με μέριμνα της αρμόδιας Δ/νσης του ΥΠΕΧΩΔΕ και έκτακτα όποτε κριθεί αναγκαίο.

Κύριο έργο της ομάδας είναι η κατάρτιση /αναθεώρηση και παρακολούθηση της εφαρμογής του εθνικού σχεδίου μείωσης των εκπομπών. Στο πλαίσιο αυτό η τεχνική ομάδα:

α) εκπονεί σχετικές εκθέσεις προς την Επιτροπή ΕΚ

β) γνωμοδοτεί για θέματα που παραπέμπονται σ' αυτήν από την αρμόδια Υπηρεσία Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ σχετικά με την εφαρμογή του εθνικού σχεδίου.

8. Το εθνικό σχέδιο εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων μετά από εισήγηση της αρμόδιας Υπηρεσίας Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ.

9. Το εθνικό σχέδιο κοινοποιείται με μέριμνα της ως άνω Υπηρεσίας προς τις Υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ που είναι αρμόδιες για την έκδοση των αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, σύμφωνα με το άρθρο 8 (παρ.1) της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 5

Νέες εγκαταστάσεις καύσης

Οι νέες εγκαταστάσεις καύσης υποχρεούνται να τηρούν τις ακόλουθες οριακές τιμές:

1) Με την επιφύλαξη του άρθρου 15, για την χορήγηση κάθε άδειας εγκατάστασης ή λειτουργίας μιας νέας εγκατάστασης για την οποία, κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, υποβλήθηκε πλήρης αίτηση πριν από την 27 Νοεμβρίου 2002 και εφόσον η εν λόγω εγκατάσταση τέθηκε σε λειτουργία πριν την 27η Νοεμβρίου 2003, η απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με το άρθρο 8 (παρ. 1), περιλαμβάνει όρους σχετικά με την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής, που καθορίζονται για το διοξείδιο του θείου, τα οξειδία του αζώτου και τα σωματίδια στο μέρος Α των παραρτημάτων ΙΙΙ έως ΙΙΙ του άρθρου 16 της παρούσας απόφασης.

2) Για την χορήγηση κάθε άδειας εγκατάστασης ή λειτουργίας μιας νέας εγκατάστασης που δεν υπάγεται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με το άρθρο 8 (παρ. 1), περιλαμβάνει όρους σχετικά με την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής, που καθορίζονται για το διοξείδιο του θείου, τα οξειδία του αζώτου και τα σωματίδια στο μέρος Β των παραρτημάτων ΙΙΙ έως ΙΙΙ του άρθρου 16 της παρούσας απόφασης.

3) Στην περίπτωση νέων εγκαταστάσεων για τις οποίες εφαρμόζεται η παράγραφος 2, κατά την διαδικασία χορήγησης της άδειας παραγωγής σε εγκαταστάσεις ηλεκτροπαραγωγής ή σε κάθε άλλη περίπτωση κατά τη διαδικασία της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, εξετάζεται από την κατά περίπτωση αρμόδια αρχή, η τεχνική και οικονομική σκοπιμότητα της συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της αγοράς και της διανομής.

4) Η αρμόδια κατά περίπτωση υπηρεσία μπορεί στην απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων να επιβάλλει όρους για την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής και προθεσμιών εφαρμογής, αυστηρότερων από εκείνες που ορίζονται στο παρόν άρθρο ή στις παραγράφους Β και Γ (παρ. 4) του άρθρου 4 καθώς και στο άρθρο 9 (παρ. 2). Η εν λόγω απόφαση μπορεί επίσης να περιλαμβάνει και άλλους ρύπους καθώς και να επιβάλλει συμπληρωματικές απαιτήσεις ή την προσαρμογή των εγκαταστάσεων στην τεχνική πρόοδο.

Άρθρο 6

Παρεκκλίσεις οριακών τιμών διοξειδίου του θείου

Για τις εγκαταστάσεις με ονομαστική θερμική ισχύ τουλάχιστον 400MW των οποίων η ετήσια λειτουργία (κινητός μέσος όρος ανά πενταετία), δεν υπερβαίνει τις 2000 ώρες έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015 και τις 1500 ώρες από την 1η Ιανουαρίου 2016, ισχύει, κατά παρέκκλιση του Παραρτήματος ΙΙΙ, για τις εκπομπές διοξειδίου του θείου, οριακή τιμή 800 mg/Nm₃.

Το άρθρο αυτό δεν ισχύει για τις νέες εγκαταστάσεις που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 5 (παρ. 2) της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 7

Εγκαταστάσεις καύσης με μεικτή εστία

1. Για τις εγκαταστάσεις καύσης που υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 4 (παρ. Β εδ. 1α) και 5 ή 9 (παρ.2), με μεικτή εστία, η οποία συνεπάγεται την ταυτόχρονη χρησιμοποίηση δύο ή περισσότερων καυσίμων, οι οριακές τιμές εκπομπής ρύπων καθορίζονται στην απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με το άρθρο 8 (παρ. 1), ως εξής:

α) αρχικά λαμβάνεται η οριακή τιμή εκπομπής για κάθε επί μέρους καύσιμο και ρύπο που αντιστοιχεί στην ονομαστική θερμική ισχύ της εγκατάστασης καύσης, όπως αναφέρεται στα παραρτήματα ΙΙΙ έως VII.

β) στη συνέχεια καθορίζονται οι σταθμισμένες κατά καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής. Οι τιμές αυτές λαμβάνονται πολλαπλασιάζοντας καθεμία από τις προαναφερόμενες επιμέρους οριακές τιμές επί τη θερμική ισχύ που παράγει το κάθε καύσιμο και διαιρώντας το γινόμενο δια του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγουν όλα τα καύσιμα.

γ) τέλος προστίθενται οι ως άνω σταθμισμένες οριακές τιμές εκπομπής ανά καύσιμο.

Το άθροισμα που προκύπτει είναι η οριακή τιμή εκπομπής.

2. Στις μεικτές εστίες που χρησιμοποιούν αποκλειστικά ή με άλλα καύσιμα τα κατάλοιπα απόσταξης ή μετατροπής της διύλισης του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση εφαρμόζονται οι διατάξεις για το καύσιμο που έχει την υψηλότερη οριακή τιμή εκπομπής (καθοριστικό καύσιμο) παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, αν κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της εγκατάστασης καύσης η θερμότητα που παράγει το καύσιμο αυτό είναι τουλάχιστον το 50% του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγουν όλα τα καύσιμα.

3. Αν η αναλογία του καθοριστικού καυσίμου είναι κατώτερη του 50% η οριακή τιμή εκπομπής καθορίζεται ανάλογα με τη θερμότητα που παράγει κάθε ένα από τα καύσιμα, σε σχέση με το άθροισμα της θερμικής ισχύος όλων των καυσίμων, ως εξής:

α) αρχικά λαμβάνεται η οριακή τιμή εκπομπής για κάθε επί μέρους καύσιμο και ρύπο που αντιστοιχεί στην ονομαστική θερμική ισχύ της εγκατάστασης καύσης, όπως αναφέρεται στα παραρτήματα ΙΙΙ έως VII.

β) στη συνέχεια υπολογίζεται η οριακή τιμή εκπομπής για το καθοριστικό καύσιμο δηλαδή το καύσιμο με την υψηλότερη οριακή τιμή εκπομπής, βάσει των παραρτημάτων ΙΙΙ έως VII, ή στην περίπτωση δύο καυσίμων με την ίδια οριακή τιμή εκπομπής το καύσιμο με τη μεγαλύτερη θερμική ισχύ. Η τιμή αυτή λαμβάνεται πολλαπλασιάζοντας επί δύο την οριακή τιμή εκπομπής που καθορίζεται στα παραρτήματα ΙΙΙ έως VII για το καύσιμο αυτό και αφαιρώντας από το γινόμενο την οριακή τιμή εκπομπής του καυσίμου με τη χαμηλότερη οριακή τιμή εκπομπής.

γ) κατόπιν καθορίζονται οι σταθμισμένες ανά καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής. Οι τιμές αυτές λαμβάνονται πολλαπλασιάζοντας την υπολογιζόμενη οριακή τιμή εκπομπής του καθοριστικού καυσίμου επί τη θερμική ισχύ του καθοριστικού καυσίμου και πολλαπλασιάζοντας κάθε μία από τις άλλες επί μέρους οριακές τιμές εκπομπής επί τη θερμική ισχύ που παράγεται από κάθε καύσιμο και διαιρώντας το γινόμενο του πολλαπλασιασμού δια του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγεται από όλα τα καύσιμα.

δ) τέλος προστίθενται οι παραπάνω σταθμισμένες οριακές τιμές εκπομπής ανά καύσιμο.

Το άθροισμα που προκύπτει είναι η οριακή τιμή εκπομπής.

4. Εναλλακτικά, αντί της οριζόμενης στις παραγράφους 2 και 3 τιμής, μπορούν να εφαρμόζονται οι ακόλουθες μέσες οριακές τιμές εκπομπής για το διοξείδιο του θείου ανεξάρτητα από το χρησιμοποιούμενο συνδυασμό καυσίμων:

α) για τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 4 (παρ. Β εδ. 1) και 5 (παρ. 1), 1000 mg/Nm₃, ως μέσος όρος για όλες αυτές τις εγκαταστάσεις εντός του διυλιστηρίου

β) για τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2: 600 mg/Nm₃, ως μέσος όρος για όλες αυτές τις εγκαταστάσεις εντός του διυλιστηρίου, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων.

Στα πλαίσια αξιολόγησης των σχετικών στοιχείων, οι κατά περίπτωση αρμόδιες υπηρεσίες διασφαλίζουν ότι η εφαρμογή της παραγράφου αυτής δεν καταλήγει σε αύξηση των εκπομπών των υφισταμένων εγκαταστάσεων.

5. Για τις εγκαταστάσεις των άρθρων 4 (παρ. Β), 5 ή 9(παρ.2) με μεικτή εστία, η οποία χρησιμοποιεί εναλλάξ δύο ή περισσότερα καύσιμα, στην απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων καθορίζονται οι οριακές τιμές εκπομπής των παραρτημάτων ΙΙΙ έως VII, οι οποίες αντιστοιχούν σε κάθε επί μέρους χρησιμοποιούμενο καύσιμο.

Άρθρο 8

Μέτρα και διαδικασίες τήρησης των οριακών τιμών εκπομπής

1. Για τη χορήγηση άδειας εγκατάστασης ή / και λειτουργίας σε μεγάλη εγκατάσταση καύσης απαιτείται απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με το άρθρο 4 (παρ. 1 και 2) του ν. 1650/ 1986 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3010/2002. Η απόφαση αυτή εκδίδεται από την κατά περίπτωση αρμόδια αρχή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στις υπ' αριθμ. 11014/2003 κοινής υπουργικής απόφασης και 37111/2021/2003 κοινής υπουργικής απόφασης.

2. Κάθε ενδιαφερόμενος (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) εκτός από τα απαιτούμενα στοιχεία σύμφωνα με τα άρθρα 4 (παρ. 1) και 7 (παρ. 1) της υπ' αριθμ. 11014/2003 ΚΥΑ, υποχρεούται να υποβάλει και μία μελέτη (μοντέλο) διασποράς ρύπων για διάφορα ύψη καπνοδόχων. Η μελέτη αυτή πρέπει να δίνει με επαρκή τρόπο αποτελέσματα άμεσα συγκρίσιμα με τις προβλεπόμενες στην κείμενη νομοθεσία οριακές τιμές ποιότητας του αέρα.

3. Στην απόφαση έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με την παράγραφο 1, περιλαμβάνονται μέτρα, όροι και προϋποθέσεις πλέον των όσων ορίζονται στο άρθρο 12 της υπ' αριθ. 11014/2003 κοινής υπουργικής απόφασης και ειδικότερα:

α) μέτρα και όροι:

α.1) για την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται στα παραρτήματα III έως VII για τα SO₂ τα NO_x και τα σωματίδια και αυτών που προβλέπονται στα άρθρα 4, 5 και 6 της παρούσας απόφασης,

α.2) για ενδεχόμενη ελαττωματική λειτουργία ή βλάβη του εξοπλισμού αντιρρύπανσης.

β) τα τεχνικά χαρακτηριστικά της καπνοδόχου (ύψος, διάμετρος, ταχύτητα εξόδου καυσαερίων κλπ), αφού προηγουμένως ελεγχθεί η μελέτη διασποράς ρύπων σύμφωνα με την παράγραφο 2. Με βάση τη μελέτη αυτή, εξετάζονται από την ως άνω αρμόδια υπηρεσία οι ρύποι SO₂, NO_x και σωματίδια, καθώς και οποιοσδήποτε άλλος ρύπος θεωρηθεί απαραίτητος και επιβάλλονται όροι σύμφωνα με τους οποίους θα γίνεται η απόρριψη, κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος.

γ) απαιτήσεις παρακολούθησης των εκπομπών των εγκαταστάσεων καύσης των ρύπων SO₂, NO_x και σωματιδίων καθώς και κάθε άλλου ρύπου που απαιτείται στο πλαίσιο εφαρμογής της παρούσας απόφασης, όπως προσδιορίζονται στο παράρτημα VIII (μέρος Α) του άρθρου 16 αυτής.

δ) όροι για τη διενέργεια των μετρήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 11 και επιβολή υποχρέωσης στον φορέα εκμετάλλευσης να ενημερώνει την κατά περίπτωση αρμόδια υπηρεσία για τα αποτελέσματα των συνεχών μετρήσεων, του ελέγχου του εξοπλισμού μέτρησης, των μεμονωμένων μετρήσεων που διενεργεί καθώς και για κάθε άλλη μέτρηση που πραγματοποιείται προκειμένου να εκτιμηθεί η τήρηση των διατάξεων της παρούσας απόφασης.

Η ενημέρωση αυτή πραγματοποιείται έως τις 30 Ιουλίου κάθε έτους με την υποβολή σχετικής έκθεσης που αναφέρεται στο προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

Άρθρο 9

Ειδικές διατάξεις

1. Σε περίπτωση που δύο ή περισσότερες ξεχωριστές νέες εγκαταστάσεις καύσης εγκαθίστανται κατά τρόπο ώστε κατά την κρίση της αρμόδιας υπηρεσίας, σύμφωνα με το άρθρο 8 (παρ.1), να είναι δυνατόν λαμβάνοντας υπόψη τις τεχνικές και οικονομικές συνθήκες να απορρίπτονται τα καυσαερίά τους από κοινή καπνοδόχο, τότε το σύνολο των εγκαταστάσεων αυτών θεωρείται ως μία ενιαία μονάδα όσον αφορά τον καθορισμό των οριακών τιμών εκπομπής ρύπων.

2. Όταν η ονομαστική θερμική ισχύς μιας εγκατάστασης αυξάνεται τουλάχιστον κατά 50 MW, οι οριακές τιμές εκπομπών, όπως ορίζονται στο μέρος Β των παραρτημάτων III έως VII του άρθρου 16, εφαρμόζονται για το νέο

τμήμα της εγκατάστασης και καθορίζονται στην απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων σε σχέση με τη θερμική ισχύ του συνόλου της εγκατάστασης. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 7 (παρ. 2, 3 και 4).

Σε περίπτωση που ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης καύσης σχεδιάζει αλλαγή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 13 της υπ' αριθμ. 11014/2003 κοινής υπουργικής απόφασης και οι οριακές τιμές εκπομπής καθορίζονται σύμφωνα με το μέρος Β των Παραρτημάτων III έως VII, όσον αφορά το SO₂, τα NO_x και τα σωματίδια.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή, κατά την διαδικασία χορήγησης της άδειας παραγωγής σε εγκαταστάσεις ηλεκτροπαραγωγής ή σε κάθε άλλη περίπτωση κατά τη διαδικασία της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, εξετάζεται από την κατά περίπτωση αρμόδια αρχή η τεχνική και οικονομική σκοπιμότητα της συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της αγοράς και της διανομής.

Άρθρο 10

Ελαττωματική λειτουργία ή βλάβη

1. Σε περίπτωση ελαττωματικής λειτουργίας ή βλάβης του αντιρρυπαντικού εξοπλισμού ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης υποχρεούται:

1.1) να ενημερώνει εντός 48 ωρών την αρχή που είναι αρμόδια για την έκδοση της απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων

1.2) να περιορίσει ή να διακόψει εντελώς τη λειτουργία της εγκατάστασης εφόσον η κανονική λειτουργία δεν αποκατασταθεί μέσα σε 24 ώρες, ή να χρησιμοποιήσει για τη λειτουργία της εγκατάστασης καύσιμα που παράγουν περιορισμένες εκπομπές ρύπων. Σε περίπτωση εγκαταστάσεων ηλεκτροπαραγωγής, για τον περιορισμό ή τη διακοπή της λειτουργίας απαιτείται προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Ανάπτυξης.

2. Η σωρευτική διάρκεια της λειτουργίας χωρίς τον αντιρρυπαντικό εξοπλισμό δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις 120 ώρες σε κάθε περίοδο 12 μηνών.

3. Είναι δυνατόν με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και ΠΕΧΩΔΕ μετά από εισήγηση των αρμόδιων Υπηρεσιών τους,

α) να επιτρέπονται παρεκκλίσεις από τα όρια αυτά σε περιπτώσεις που κρίνεται ότι:

i) είναι απόλυτα απαραίτητη η διατήρηση της παροχής ενέργειας ή

ii) η εγκατάσταση που έχει υποστεί βλάβη επρόκειτο να αντικατασταθεί για περιορισμένο χρονικό διάστημα από άλλη εγκατάσταση που θα προκαλούσε συνολική αύξηση των εκπομπών.

β) για μέγιστο χρονικό διάστημα 6 μηνών, να επιτρέπεται η αναστολή της υποχρέωσης τήρησης των οριακών τιμών εκπομπής (SO₂) που καθορίζονται στα άρθρα 4 (παρ. Β) και 5, για εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν κανονικά καύσιμο χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν μπορεί να τηρήσει τις οριακές τιμές λόγω διακοπής εφοδιασμού του καυσίμου αυτού που οφείλεται σε σοβαρή έλλειψη.

Στην περίπτωση αυτή ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει εντός 5 ημερών την αρμόδια Υπηρεσία Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ.

γ) να επιτρέπεται παρέκκλιση από την υποχρέωση τήρησης των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται στα άρθρα 4 (παρ. Β) και 5, για εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν κανονικά αέριο καύσιμο και θα έπρεπε άλλως να είναι εξοπλισμένες με σύστημα καθαρισμού καυσαερίων, αναγκάζονται, κατ' εξαίρεση και για χρονικό διάστημα μέχρι 10 ημέρες εκτός εάν είναι απόλυτα απαραίτητο να διατηρηθεί η παροχή ενέργειας, να χρησιμοποιούν άλλα καύσιμα λόγω αιφνίδιας διακοπής του εφοδιασμού τους με αέριο.

Στην περίπτωση αυτή ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει εντός 5 ημερών την αρμόδια Υπηρεσία Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ.

4. Η αρμόδια Υπηρεσία Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ ενημερώνει την Επιτροπή Ε.Κ. μέσα σε 5 ημέρες από την έκδοση των αποφάσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3(εδ. β και γ) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 11

Μετρήσεις εκπομπών

1. Στην περίπτωση συνεχών μετρήσεων, οι οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο μέρος Α των Παραρτημάτων III έως VII του άρθρου 16, θεωρούνται ότι έχουν τηρηθεί, εφόσον η εκτίμηση των αποτελεσμάτων δείχνει ότι για τις ώρες λειτουργίας εντός ενός ημερολογιακού έτους:

α) καμία μέση τιμή ανά ημερολογιακό μήνα δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπής και

β) στην περίπτωση:

i) του SO₂ και των σωματιδίων, το 97% όλων των 48ωρων μέσων τιμών δεν υπερβαίνουν το 110% των οριακών τιμών εκπομπής,

ii) των NO_x, το 95% όλων των 48ωρων μέσων τιμών δεν υπερβαίνουν το 110% των οριακών τιμών εκπομπής.

Οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 10, καθώς και οι περίοδοι έναρξης και παύσης της λειτουργίας δεν λαμβάνονται υπόψη.

2. Σε περίπτωση που απαιτούνται μόνο ασυνεχείς μετρήσεις ή άλλες κατάλληλες διαδικασίες προσδιορισμού, οι οριακές τιμές εκπομπής που ορίζονται στα Παραρτήματα III έως VII του άρθρου 16 θεωρούνται ότι έχουν τηρηθεί, εφόσον τα αποτελέσματα κάθε μίας από τις σειρές μετρήσεων ή των άλλων διαδικασιών, που ορίζονται και καθορίζονται σύμφωνα με κανόνες που θεσπίζει κατά περίπτωση η αρμόδια Υπηρεσία Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ, δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής.

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα III του άρθρου 16, τα ποσοστά αποθείωσης θεωρείται ότι έχουν τηρηθεί, εφόσον η εκτίμηση των μετρήσεων που γίνονται σύμφωνα με το Παράρτημα VIII, σημείο Α.3 δείχνει ότι όλες οι μέσες τιμές ανά ημερολογιακό μήνα ή όλες οι κυλιόμενες μέσες μηνιαίες τιμές επιτυγχάνουν τα απαιτούμενα ποσοστά αποθείωσης.

Οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 10, καθώς και οι περίοδοι έναρξης και παύσης της λειτουργίας δεν λαμβάνονται υπόψη.

4. Για τις νέες εγκαταστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5(παρ.2), οι οριακές τιμές εκπομπών για ώρες λειτουργίας εντός ενός ημερολογιακού έτους θεωρούνται ότι τηρούνται εφόσον:

α) καμία επικυρωμένη ημερήσια μέση τιμή δεν υπερβαίνει την αντίστοιχη οριακή τιμή που ορίζεται στο μέρος Β των Παραρτημάτων III έως VII και

β) το 95% όλων των επικυρωμένων ωριαίων μέσων τιμών εντός του έτους δεν υπερβαίνει το 200% της αντίστοιχης οριακής τιμής που ορίζεται στο μέρος Β των Παραρτημάτων III έως VII.

Οι «επικυρωμένες μέσες τιμές» καθορίζονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα VIII, μέρος Α, παράγραφος 6.

Οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 10, καθώς και οι περίοδοι έναρξης και παύσης της λειτουργίας δεν λαμβάνονται υπόψη.

5. Σε όλες τις εγκαταστάσεις καύσης πρέπει να υπάρχει πλήρες σύστημα παρακολούθησης των εκπομπών διοξειδίου του θείου, σωματιδίων και οξειδίων του αζώτου κατ' εφαρμογή του Παραρτήματος VIII του άρθρου 16 της παρούσας απόφασης.

Το σύνολο της δαπάνης για την προμήθεια, εγκατάσταση και λειτουργία των ως άνω συστημάτων, καθώς επίσης και για τη δημιουργία της απαραίτητης υποδομής, (εξέδρες δειγματοληψίας κλπ) βαρύνει τον εκάστοτε ενδιαφερόμενο.

6. Ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης ενημερώνει την ως άνω Υπηρεσία για τα αποτελέσματα των ελέγχων των συσκευών μέτρησης και των συνεχών ή μεμονωμένων μετρήσεων που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 (παρ. 3 εδ. δ) της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 12

Ενημέρωση στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ε.Κ.)

1. Η αρμόδια Υπηρεσία Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ ενημερώνει την Επιτροπή Ε.Κ. το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1990, για τα προγράμματα που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 (παρ. 1).

2. Η ως άνω αρμόδια Υπηρεσία υποβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

2.1) περιληπτική Έκθεση για τα αποτελέσματα της εφαρμογής των προγραμμάτων, το αργότερο ένα έτος μετά το τέλος των διάφορων φάσεων μείωσης των εκπομπών των υφισταμένων εγκαταστάσεων

2.2) ενδιάμεση Έκθεση στο μέσο κάθε φάσης.

3. Η περιληπτική και η ενδιάμεση έκθεση παρέχουν μια γενική εικόνα:

α) όλων των εγκαταστάσεων καύσης που εμπίπτουν στην παρούσα απόφαση

β) των εκπομπών SO₂ και NO_x, εκφρασμένων σε τόνους ανά έτος, καθώς και ως συγκέντρωση των ουσιών αυτών στα καυσαέρια

γ) των μέτρων, τα οποία έχουν ήδη ληφθεί ή των οποίων σχεδιάζεται η λήψη προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές, καθώς και της τυχόν επιλογής άλλων καυσίμων

δ) των μεταβολών του λειτουργικού σχήματος, οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ή σχεδιάζονται

ε) των περιπτώσεων οριστικής παύσης λειτουργίας εγκαταστάσεων καύσης, οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ή σχεδιάζονται και

στ) ενδεχομένως, των οριακών τιμών εκπομπής που έχουν καθορισθεί στις αποφάσεις έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις στα πλαίσια των προγραμμάτων

Για τον προσδιορισμό των ετήσιων εκπομπών και των συγκεντρώσεων των ρύπων στα καυσαέρια, η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ λαμβάνει υπόψη το άρθρο 11 της παρούσας απόφασης.

3. Για τις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 6 ή των όρων της σημείωσης στο Παράρτημα ΙΙΙ ή των υποσημειώσεων στο Παράρτημα VI.A της παρούσας απόφασης η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ υποβάλλει ετησίως σχετική Έκθεση στην Επιτροπή Ε.Κ.

Άρθρο 13

Διασυνοριακή ρύπανση

Σε περίπτωση κατασκευής εγκαταστάσεων καύσης οι οποίες ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου Κράτους - Μέλους της ΕΕ εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 6 της υπ' αριθμ. 37111/2021/2003 κοινής υπουργικής απόφασης.

Άρθρο 14

Κυρώσεις

1. Σε οποιονδήποτε γίνεται αίτιος παράβασης των διατάξεων της παρούσας απόφασης με πράξη ή παράλειψη, επιβάλλονται οι ποινικές, αστικές και διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28, 29 και 30 του ν. 1650/1986, όπως το τελευταίο αυτό άρθρο τροποποιήθηκε με το άρθρο 98 (παρ. 12) του ν. 1982/1990 (Α' 101) και στη συνέχεια με το άρθρο 4 του ν. 3010/2002.

2. Ειδικότερα για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων στις περιοχές των Ρυθμιστικών σχεδίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1515/1985 και του άρθρου 13 του ν. 1561/1985 όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με το άρθρο 31 (παρ. 6 και 7) αντίστοιχα του ν. 1650/1986.

3. Οι κυρώσεις που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους (1 και 2) επιβάλλονται ανεξάρτητα από τις

κυρώσεις που προβλέπονται για θέματα που θίγει η παρούσα απόφαση σε άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Άρθρο 15

Καταργούμενες διατάξεις

1. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης καταργούνται, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, οι υπ' αριθμ. 58751/2370/93 κοινή υπουργική απόφαση (Β 264) και 76802/1033/96 κοινή υπουργική απόφαση (Β 596).

2. Στην περίπτωση νέων μονάδων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας πριν από τις 27 Νοεμβρίου 2002, όπως αναφέρεται:

α) στο άρθρο 5 (παρ. 1) της παρούσας απόφασης,

β) στα άρθρα 5 (παρ. 1β, 2 και 5), 6 (παρ. 1β), 7 (παρ. β) και 9 (παρ.3α) καθώς και στα Παραρτήματα ΙΙΙ, ΙV, ΙVΙ (παρ. 2), ΙVΙΙ (παρ.3) του άρθρου 14 της υπ' αριθμ. 58751/2370/93 κοινής υπουργικής απόφασης, όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 76802/1033/96 κοινή υπουργική απόφαση, παραμένουν σε ισχύ έως την 1η Ιανουαρίου 2008, μετά την οποία καταργούνται.

Άρθρο 16

Παραρτήματα

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης τα παραρτήματα Ι-VΙΙΙ που ακολουθούν.

Τα παραρτήματα αυτά τροποποιούνται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και ΠΕΧΩΔΕ σύμφωνα με τα εκάστοτε ισχύοντα στο Κοινοτικό Δίκαιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΝΩΤΑΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ SO₂ ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ^{(1),(2)}

0	1	2	3	4	5	6
Εκπομπές SO ₂ από ΜΕΚ κατά το 1980, σε kt	Ανώτατο όριο εκπομπών SO ₂ , σε kt/y			% μεταβολή των εκπομπών έναντι του 1980		
	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3
	1993	1998	2003	1993	1998	2003
303	320	320	320	+6	+6	+6

⁽¹⁾ Πρόσθετες εκπομπές ενδέχεται να προκύψουν λόγω του δυναμικού που αδειοδοτήθηκε την 1^η Ιουλίου 1987 ή μεταγενέστερα.

⁽²⁾ Οι εκπομπές από εγκαταστάσεις καύσης στις οποίες χορηγήθηκε άδεια πριν από την 1^η Ιουλίου 1987, αλλά δεν είχαν τεθεί σε λειτουργία μέχρι την ημερομηνία αυτή και οι οποίες δεν έχουν ληφθεί υπόψη κατά τη θέσπιση των ανωτάτων ορίων εκπομπής που περιλαμβάνονται στο παρόν Παράρτημα πρέπει να ανταποκρίνονται είτε στις απαιτήσεις που καθορίζει η παρούσα Απόφαση για τις νέες εγκαταστάσεις, είτε να συμπεριλαμβάνονται στις συνολικές εκπομπές από υφιστάμενες εγκαταστάσεις, οι οποίες δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο παρόν Παράρτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΑΝΩΤΑΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ NO_x ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ^{(1),(2)}

0	1	2	3	4
Εκπομπές NO _x (ως NO ₂) από ΜΕΚ κατά το 1980, σε kt	Ανώτατο όριο εκπομπών NO _x , σε kt/y		% μεταβολή των εκπομπών έναντι του 1980	
	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 1	Στάδιο 2
	1993	1998	1993	1998
36	70	70	+94	+94

(1) Πρόσθετες εκπομπές ενδέχεται να προκύψουν λόγω του δυναμικού που αδειοδοτήθηκε την 1η Ιουλίου 1987 ή μεταγενέστερα.

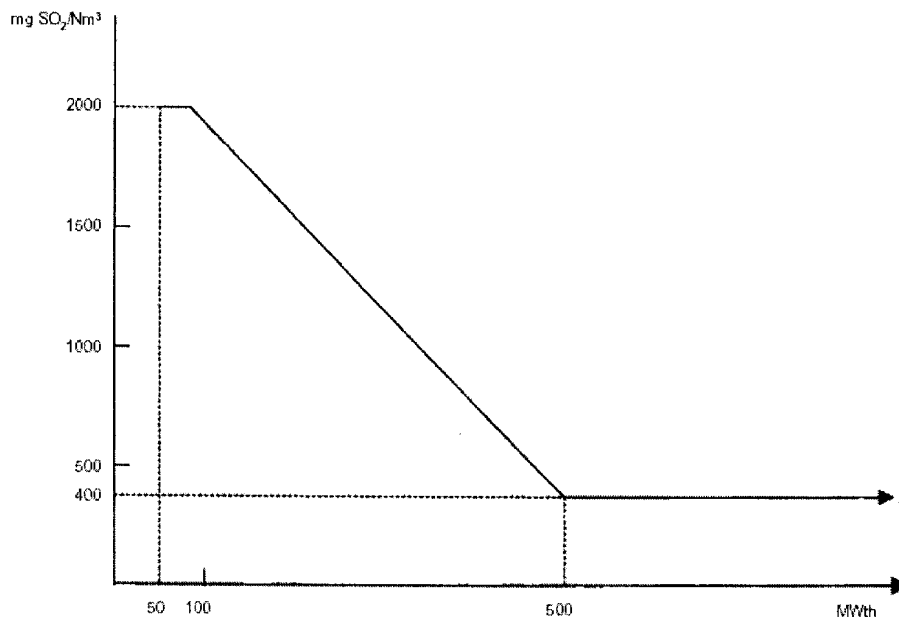
(2) Οι εκπομπές από εγκαταστάσεις καύσης στις οποίες χορηγήθηκε άδεια πριν από την 1^η Ιουλίου 1987, αλλά δεν είχαν τεθεί σε λειτουργία μέχρι την ημερομηνία αυτή και οι οποίες δεν έχουν ληφθεί υπόψη κατά τη θέσπιση των ανωτάτων ορίων εκπομπής που περιλαμβάνονται στο παρόν Παράρτημα πρέπει να ανταποκρίνονται είτε στις απαιτήσεις που καθορίζει η παρούσα Απόφαση για τις νέες εγκαταστάσεις, είτε να συμπεριλαμβάνονται στις συνολικές εκπομπές από υφιστάμενες εγκαταστάσεις, οι οποίες δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο παρόν Παράρτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ SO₂

Στερεά καύσιμα

Α. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 6%) που θα εφαρμόζονται σε νέες και σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με τα άρθρα 4 (Παρ. Β εδ.1^α) και 5 (παρ. 1):.

Σημείωση: Στην περίπτωση που οι ανωτέρω οριακές τιμές εκπομπής δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν λόγω των χαρακτηριστικών του καυσίμου, το ποσοστό αποθείωσης πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον στο 60% για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος έως και 100 MW, 75% για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος από 100 MW έως λιγότερο ή ίσο των 300 MW και στο 90% για εγκαταστάσεις μεγαλύτερες από 300 MW. Για εγκαταστάσεις μεγαλύτερες από 500 MW, εφαρμόζεται ποσοστό αποθείωσης τουλάχιστον 94% ή τουλάχιστον 92% στην περίπτωση που, πριν την 1^η Ιανουαρίου 2001, έχει ανατεθεί η τοποθέτηση ενός συστήματος αποθείωσης καυσαερίων ή ενός εξοπλισμού εγχύσεως ασβέστου και οι σχετικές εργασίες έχουν ξεκινήσει.

Β. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 6%) που εφαρμόζονται σε νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων.

Τύπος καυσίμου	50 έως 100 MW _{th}	100 έως 300 MW _{th}	Ανω των 300 MW _{th}
Βιομάζα	200	200	200
Γενική περίπτωση	850	200	200

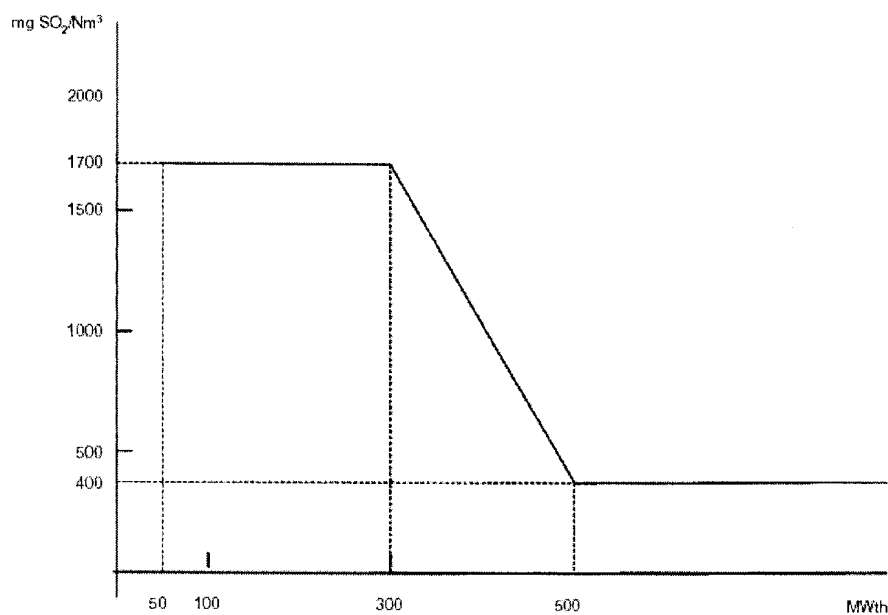
Σημείωση : Στην περίπτωση που οι ανωτέρω οριακές τιμές εκπομπής δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν λόγω των χαρακτηριστικών του καυσίμου, οι εγκαταστάσεις πρέπει να επιτυγχάνουν 300mg/Nm³ SO₂, ή το ποσοστό αποθείωσης πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον στο 92% για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος έως και 300 MW, ενώ για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος μεγαλύτερης των 300 MW απαιτείται ποσοστό αποθείωσης τουλάχιστον 95%, σε συνδυασμό με μέγιστη επιτρεπόμενη τιμή εκπομπής 400 mg/Nm³.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ SO₂

Υγρά καύσιμα

Α. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 3%) που εφαρμόζονται σε νέες και σε υφισταμένες εγκαταστάσεις σύμφωνα με τα άρθρα 4 (Παρ. Β εδ.1^α) και 5 (παρ. 1).:

Β. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 3%) που εφαρμόζονται σε νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων:

50 έως 100 MW _{th}	100 έως 300 MW _{th}	Ανω των 300 MW _{th}
850	400 έως 200 (γραμμική μείωση)	200

Στην περίπτωση δύο εγκαταστάσεων ονομαστικής θερμικής ισχύος 250 MW στην Κρήτη και στη Ρόδο, οι οποίες θα πρέπει να έχουν αδειοδοτηθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζεται οριακή τιμή 1700 mg/Nm³.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ SO₂

Αέρια καύσιμα

Α. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 3%) που εφαρμόζονται σε νέες και σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με τα άρθρα 4 (Παρ. Β εδ.1^α) και 5 (παρ. 1):

Τύπος καυσίμου	Οριακές τιμές, mg/Nm ³
Αέρια καύσιμα εν γένει	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από αεριοποίηση καταλοίπων διυλιστηρίων, αέρια οπτανθρακοποιείων, αέρια υψικαμίνων	800
Αέρια από αεριοποίηση άνθρακα	(1)
(1) Το Συμβούλιο θα καθορίσει μεταγενέστερα τις οριακές τιμές εκπομπής που θα ισχύουν για αυτά τα αέρια, βάσει προτάσεων που θα καταρτίσει η Επιτροπή ανάλογα με την περαιτέρω τεχνική εμπειρία.	

Β. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 3%) που εφαρμόζονται σε νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 5, παρ. 2:

Τύπος καυσίμου	Οριακές τιμές, mg/Nm ³
Αέρια καύσιμα εν γένει	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από κλιβάνους οπτανθρακοποιείων	400
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από υψικαμίλους	200

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ NO_x (μετρούμενες ως NO₂)

Α. Οριακές τιμές εκπομπής NO_x εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 6% για τα στερεά και 3% για τα υγρά και αέρια καύσιμα) που εφαρμόζονται στις νέες και τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με τα άρθρα 4 (Παρ. Β εδ.1^α) και 5 (παρ. 1):

Τύπος καυσίμου / Ονομαστική θερμική ισχύς	Οριακές τιμές, mg/Nm ³
Στερεά ^{(1),(2)} - 50 έως 500 MW _{th} - άνω των 500 MW _{th} Από 1 ^{ης} Ιανουαρίου 2016 - 50 έως 500 MW _{th} - άνω των 500 MW _{th}	600 500 600 200
Υγρά - 50 έως 500 MW _{th} - άνω των 500 MW _{th}	450 400
Αέρια - 50 έως 500 MW _{th} - άνω των 500 MW _{th}	300 200

- (1) Έως την 31^η Δεκεμβρίου 2015 για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 500 MW_{th}, οι οποίες από το 2008 λειτουργούν κατ' ανώτατο όριο 2000 ώρες ετησίως (κινητός μέσος όρος ανά πενταετία), ισχύουν τα εξής:
- στην περίπτωση εγκαταστάσεων που έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος Β, εδ.1α ισχύει οριακή τιμή για τις εκπομπές NO_x (μετρούμενες ως NO₂) 600 mg/Nm³,
 - στην περίπτωση εγκαταστάσεων που υπάγονται σε ένα εθνικό πρόγραμμα με βάση το άρθρο 4, παράγραφος Γ, η συμβολή στο εθνικό πρόγραμμα πρέπει να αξιολογηθεί με βάση μια οριακή τιμή 600 mg/Nm³,
- Από 1^η Ιανουαρίου 2016, για τις ως άνω εγκαταστάσεις, που λειτουργούν κατ' ανώτατο όριο 1500 ώρες ετησίως (κινητός μέσος όρος ανά πενταετία), ισχύει μια οριακή τιμή για τις εκπομπές NO_x (μετρούμενες ως NO₂) 450 mg/Nm³
- (2) Έως την 1^η Ιανουαρίου 2018 για εγκαταστάσεις που λειτουργούν κατά την περίοδο των 12 μηνών που λήγει την 1^η Ιανουαρίου 2001 και συνεχίζουν να λειτουργούν με στερεά καύσιμα που περιέχουν λιγότερο από 10% πτητικές ουσίες ισχύει μια οριακή τιμή 1200 mg/Nm³.

Β. Οριακές τιμές εκπομπής NO_x εκφρασμένες σε mg/Nm³ που εφαρμόζονται στις νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων:

Στερεά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O₂: 6%)

Τύπος καυσίμου	50 έως 100 MW _{th}	100 έως 300 MW _{th}	Ανω των 300 MW _{th}
Βιομάζα	400	300	200
Γενική περίπτωση	400	200	200

Υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O₂: 3%)

50 έως 100 MW _{th}	100 έως 300 MW _{th}	Ανω των 300 MW _{th}
400	200	200

Στην περίπτωση δύο εγκαταστάσεων ονομαστικής θερμικής ισχύος 250 MW

στην Κρήτη και στη Ρόδο, οι οποίες θα πρέπει να έχουν αδειοδοτηθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζεται οριακή τιμή 400 mg/Nm^3 .

Αέρια καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 3%)

Τύπος καυσίμου	50 έως $100 \text{ MW}_{\text{th}}$	100 έως $300 \text{ MW}_{\text{th}}$	Ανω των $300 \text{ MW}_{\text{th}}$
Φυσικό αέριο ⁽¹⁾	200	200	200
Άλλα αέρια	850	200	200

⁽¹⁾ Το φυσικό αέριο είναι μεθάνιο που απαντάται στη φύση και περιέχει αδρανή και άλλα συστατικά σε αναλογία 20% (κατ' όγκο) κατ' ανώτατο όριο.

Αεριοστρόβιλοι

Οριακές τιμές εκπομπής NO_x εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2 : 15%) εφαρμοστέες σε αεριοστροβίλους ανοικτού κύκλου (θερμική ισχύς σε συνθήκες ISO, άνω των $50 \text{ MW}_{\text{th}}$) σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 (οι οριακές τιμές εφαρμόζονται μόνο για λειτουργία με φορτίο άνω του 70%):

Τύπος καυσίμου	Οριακές τιμές, mg/Nm^3
Φυσικό αέριο ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾
Υγρά καύσιμα ⁽³⁾	120
Αέρια καύσιμα (εκτός του φυσικού αερίου)	120

Οι αεριοστρόβιλοι για έκτακτη ανάγκη, που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες ανά έτος, εξαιρούνται από τις ανωτέρω οριακές τιμές. Ο φορέας εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων αυτών υποχρεούται να υποβάλλει κάθε χρόνο στην αρμόδια Υπηρεσία στοιχεία για αυτόν το χρησιμοποιημένο χρόνο.

- (1) Το φυσικό αέριο είναι μεθάνιο που απαντάται στη φύση και περιέχει αδρανή και άλλα συστατικά σε αναλογία 20% (κατ' όγκο) κατ' ανώτατο όριο.
- (2) 75 mg/Nm³ στις ακόλουθες περιπτώσεις, όπου η απόδοση του αεριοτροβίλου καθορίζεται υπό συνθήκες βασικού φορτίου:
- αεριοτρόβιλοι που χρησιμοποιούνται σε συστήματα συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού με συνολική απόδοση άνω του 75%,
 - αεριοτρόβιλοι που χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις συνδυασμένου κύκλου με μέση ετήσια συνολική ηλεκτρική απόδοση άνω του 55%,
 - αεριοτρόβιλοι που κινούν μηχανικά συστήματα.
- Για τους αεριοτροβίλους ανοικτού κύκλου που δεν ανήκουν σε καμία από τις ανωτέρω κατηγορίες, αλλά έχουν απόδοση άνω του 35% - προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου - η οριακή τιμή εκπομπής είναι 50*η/35, όπου η είναι η απόδοση του αεριοτροβίλου, εκφρασμένη σε ποσοστό επί τοις εκατό (και προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου).
- (3) Αυτή η οριακή τιμή εκπομπής εφαρμόζεται μόνο στους αεριοτροβίλους που καίνε ελαφρά και μεσαία κλάσματα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ ΣΩΜΑΤΙΔΙΩΝ

A. Οριακές τιμές εκπομπής σωματιδίων εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 6% για στερεά καύσιμα, 3% για υγρά και αέρια καύσιμα) που εφαρμόζονται στις νέες και τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με τα άρθρα 4 (Παρ. Β εδ.1^α) και 5 (παρ. 1):

Τύπος καυσίμου	Ονομαστική ισχύς, MW _{th}	Οριακή τιμή, mg/Nm ³
Στερεά	Μεγαλύτερη-ίση των 500 Μικρότερη των 500	50 ⁽²⁾ 100
Υγρά ⁽¹⁾	Οποιαδήποτε	50
Αέρια	Οποιαδήποτε	Γενικά : 5 Αέρια υψικαμίνων : 10 Αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού : 50

- (1) Οριακή τιμή εκπομπής 100 mg/Nm^3 μπορεί να εφαρμοσθεί σε εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος μικρότερης από 500 MW που καταναλώνουν υγρά καύσιμα με περιεκτικότητα τέφρας μεγαλύτερη από 0,06%.
- (2) Οριακή τιμή εκπομπής 100 mg/Nm^3 μπορεί να εφαρμοσθεί σε εγκαταστάσεις που έχουν αδειοδοτηθεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος Β εδ. 1α, ονομαστικής θερμικής ισχύος μεγαλύτερης ή ίσης από 500 MW και καταναλώνουν στερεά καύσιμα με θερμικό περιεχόμενο μικρότερο από 5800 kJ/kg (καθαρή θερμιδική αξία), υγρασία μεγαλύτερη από 45% κατά βάρος, συνδυασμένη υγρασία και τέφρα μεγαλύτερη από 60% κατά βάρος και οξειδίο του ασβεστίου στην τέφρα μεγαλύτερο από 10%.

Β. Οριακές τιμές εκπομπής σωματιδίων εκφρασμένες σε mg/Nm^3 που εφαρμόζονται στις νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων:

Στερεά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 6%)

50 έως 100 MW_{th}	Άνω των 100 MW_{th}
50	30

Υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 3%)

50 έως 100 MW_{th}	Άνω των 100 MW_{th}
50	30

Στην περίπτωση δύο εγκαταστάσεων ονομαστικής θερμικής ισχύος 250 MW στην Κρήτη και τη Ρόδο, οι οποίες θα πρέπει να έχουν αδειοδοτηθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζεται η οριακή τιμή εκπομπής 50 mg/Nm^3 .

Αέρια καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 3%)

Γενικός κανόνας	5
-----------------	---

Αέρια υψικαμίνων	10
Αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού	30

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΜΕΘΟΔΟΙ ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ

Α. Διαδικασίες μέτρησης και εκτίμησης των εκπομπών από εγκαταστάσεις καύσης

1. Μέχρι τις 27 Νοεμβρίου 2004

Οι συγκεντρώσεις SO₂, NO_x και σωματιδίων αποτελούν αντικείμενο συνεχών μετρήσεων στην περίπτωση των νέων εγκαταστάσεων, που λαμβάνουν άδεια κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1, με ονομαστική θερμική ισχύ μεγαλύτερη των 300 MW. Ωστόσο, η παρακολούθηση του SO₂ και των σωματιδίων μπορεί να περιορίζεται σε ασυνεχείς μετρήσεις ή άλλες κατάλληλες διαδικασίες προσδιορισμού, εφόσον με αυτές τις μετρήσεις ή διαδικασίες, που πρέπει να έχουν επαληθευθεί και εγκριθεί από την αρμόδια Υπηρεσία, είναι δυνατός ο προσδιορισμός των συγκεντρώσεων.

Στην περίπτωση νέων εγκαταστάσεων, που λαμβάνουν άδεια κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1 και δεν καλύπτονται από το πρώτο εδάφιο, η αρμόδια Υπηρεσία μπορούν να απαιτούν να γίνονται συνεχείς μετρήσεις για τους τρεις ρύπους, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο. Αν δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις, για τον προσδιορισμό της συγκέντρωσης των προαναφερομένων ρύπων στα καυσαέρια χρησιμοποιούνται τακτικά ασυνεχείς μετρήσεις ή κατάλληλες μέθοδοι προσδιορισμού, οι οποίες έχουν εγκριθεί από την αρμόδια Υπηρεσία.

2.1. Με την επιφύλαξη του εδαφίου 2.2 της παραγράφου αυτής, από την 27η Νοεμβρίου 2002, η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ απαιτεί συνεχείς μετρήσεις των συγκεντρώσεων SO₂, NO_x και σωματιδίων στα καυσαέρια που προέρχονται από όλες τις εγκαταστάσεις καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ μεγαλύτερη από 100 MW.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο είναι δυνατό να μην απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- για τις εγκαταστάσεις καύσης με υπολειπόμενη διάρκεια ζωής μικρότερη από 10000 ώρες λειτουργίας

- για το SO₂ και τα σωματίδια που προέρχονται από λέβητες ή από αεριοστροβίλους που καίουν φυσικό αέριο.

για το SO₂ που προέρχεται από αεριοστροβίλους ή από λέβητες που καίουν πετρέλαιο γνωστής περιεκτικότητας σε θείο, αν δεν υπάρχει εξοπλισμός αποθείωσης

- για το SO₂ που προέρχεται από λέβητες που καίουν βιομάζα, αν ο εκμεταλλευόμενος φορέας μπορεί να αποδείξει ότι οι εκπομπές SO₂ δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να υπερβούν τις ορισθείσες οριακές τιμές εκπομπής.

Στις περιπτώσεις που δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις εκτελούνται μεμονωμένες μετρήσεις τουλάχιστον ανά εξάμηνο. Αντ' αυτών επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της συγκέντρωσης των προαναφε-

ρομένων ρύπων στα καυσαέρια κατάλληλες μέθοδοι προσδιορισμού, οι οποίες πρέπει να έχουν επαληθευθεί και εγκριθεί από την αρμόδια Υπηρεσία. Στις εν λόγω διαδικασίες εφαρμόζονται τα σχετικά πρότυπα CEN, μόλις είναι διαθέσιμα. Αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα πρότυπα CEN, εφαρμόζονται πρότυπα ISO, εθνικά ή διεθνή πρότυπα που διασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.

2.2. Για υφιστάμενη εγκατάσταση (άρθρο 4) ή νέα εγκατάσταση για την οποία χορηγείται άδεια σύμφωνα με το άρθρο 5 (παρ. 1), οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου (2.1) εφαρμόζονται από την 27η Νοεμβρίου 2004.

3. Στην περίπτωση εγκαταστάσεων που πρέπει να συμμορφώνονται με τα ποσοστά αποθείωσης του Παραρτήματος III, εφαρμόζονται οι απαιτήσεις σχετικά με τις μετρήσεις των εκπομπών SO₂ της προηγούμενης παραγράφου 2. Πρέπει επίσης να παρακολουθείται τακτικά η περιεκτικότητα σε θείο του καυσίμου που εισέρχεται στα συστήματα της εγκατάστασης καύσης.

4. Στην περίπτωση ουσιωδών μεταβολών ως προς το χρησιμοποιούμενο καύσιμο ή τον τρόπο λειτουργίας των εγκαταστάσεων πρέπει να ενημερώνεται σχετικά την αρμόδια Υπηρεσία. Η εν λόγω Υπηρεσία αποφασίζει, αν οι απαιτήσεις σχετικά με την παρακολούθηση που προβλέπονται στην παράγραφο 2 εξακολουθούν να επαρκούν ή αν χρειάζεται να αναπροσαρμοστούν.

5. Οι συνεχείς μετρήσεις που εκτελούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2 περιλαμβάνουν τις λειτουργικές παραμέτρους της σχετικής διαδικασίας, όπως την περιεκτικότητα σε O₂, τη θερμοκρασία, την πίεση και την περιεκτικότητα σε υδρατμούς. Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας των καυσαερίων σε υδρατμούς δεν είναι απαραίτητη, εφόσον το δείγμα καυσαερίων έχει ξηρανθεί πριν από την ανάλυση των εκπομπών.

Εκτελούνται αντιπροσωπευτικές μετρήσεις (δειγματοληψία και ανάλυση) των σχετικών ρύπων και των παραμέτρων της διεργασίας, καθώς και των μεθόδων αναφοράς για τις μετρήσεις, με σκοπό τη βαθμονόμηση των αυτόματων συστημάτων μέτρησης σύμφωνα με τα πρότυπα CEN, μόλις είναι διαθέσιμα. Αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα πρότυπα CEN, εφαρμόζονται πρότυπα ISO, εθνικά ή διεθνή πρότυπα που διασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.

Τα συστήματα συνεχούς μέτρησης ελέγχονται τουλάχιστον ετησίως με παράλληλες μετρήσεις με τις μεθόδους αναφοράς.

6. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95% του αποτελέσματος μιας μεμονωμένης μέτρησης δεν υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά των οριακών τιμών εκπομπών:

Ρύπος	Διάστημα εμπιστοσύνης (ως ποσοστό των οριακών τιμών εκπομπών)
Διοξείδιο του θείου	20%
Οξείδια του αζώτου	20%
Σωματίδια	30%

Οι επικυρωμένες ωριαίες και ημερήσιες μέσες τιμές προσδιορίζονται με βάση τις μετρημένες έγκυρες ωριαίες μέσες τιμές, μετά την αφαίρεση της τιμής του προαναφερομένου διαστήματος εμπιστοσύνης.

Οι ημέρες κατά τις οποίες περισσότερες από τρεις ωριαίες μέσες τιμές είναι άκυρες, λόγω ελαττωματικής λειτουργίας ή συντήρησης του συστήματος συνεχούς μέτρησης, ακυρώνονται. Εάν στη διάρκεια ενός έτους έχουν ακυρωθεί περισσότερες από 10 ημέρες για τέτοιους λόγους, η αρμόδια Υπηρεσία απαιτεί από το φορέα εκμετάλλευσης να λάβει κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση της αξιοπιστίας του συστήματος συνεχούς παρακολούθησης.

Β. Προσδιορισμός των συνολικών ετήσιων εκπομπών των εγκαταστάσεων καύσης

1. Μέχρι και το έτος 2003 ο προσδιορισμός των συνολικών ετήσιων εκπομπών SO₂ και NO_x από νέες εγκαταστάσεις καύσης γνωστοποιείται στην αρμόδια Υπηρεσία. Όταν χρησιμοποιείται η συνεχής παρακολούθηση, ο φορέας εκμετάλλευσης αθροίζει, χωριστά για κάθε ρύπο, τη μάζα του καθημερινώς εκπεμπόμενου ρύπου, με βάση τις ογκομετρικές παροχές των καυσαερίων. Όταν δεν χρησιμοποιείται η συνεχής παρακολούθηση, προσδιορίζονται εκ μέρους του εν λόγω φορέα, και σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αρμόδιας Υπηρεσίας, με βάση τις διατάξεις του σημείου Α.1, εκτιμήσεις για τις συνολικές ετήσιες εκπομπές.

2. Η αρμόδια Υπηρεσία ανακοινώνει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τις συνολικές ετήσιες εκπομπές SO₂ και NO_x των νέων εγκαταστάσεων ταυτόχρονα με την ανακοίνωση που απαιτείται σύμφωνα με το σημείο Γ.3 σχετικά με τις συνολικές ετήσιες εκπομπές των υφιστάμενων εγκαταστάσεων καύσης.

3. Από το 2004 και για κάθε επόμενο έτος, η αρμόδια Υπηρεσία καθιερώνει απογραφή των εκπομπών SO₂, NO_x και σωματιδίων όλων των εγκαταστάσεων καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ μεγαλύτερη από 50 MW. Για κάθε εγκατάσταση που λειτουργεί σε δεδομένη τοποθεσία υπό τον έλεγχο ενός φορέα εκμετάλλευσης η αρμόδια Υπηρεσία συγκεντρώνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- συνολικές ετήσιες εκπομπές SO₂, NO_x και σωματιδίων (ως ολικά αιωρούμενα σωματίδια),
- συνολικές ετήσιες εισροές ενέργειας σε σχέση με την καθαρή θερμική ισχύ, κατανεμημένες σε πέντε κατηγο-

ρίες καυσίμου: βιομάζα, άλλα στερεά καύσιμα, υγρά καύσιμα, φυσικό αέριο, άλλα αέρια.

4. Ανά τριετία και εντός δώδεκα μηνών από τη λήξη της τριετούς περιόδου αναφοράς, η αρμόδια Υπηρεσία κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύνοψη των αποτελεσμάτων της απογραφής, στην οποία αναφέρονται χωριστά οι εκπομπές από διυλιστήρια. Τα ετήσια αναλυτικά στοιχεία ανά εγκατάσταση τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής, εφόσον ζητηθούν. Η αρμόδια Υπηρεσία αξιολογεί τη σύνοψη της σύγκρισης και της αξιολόγησης των αντίστοιχων απογραφών των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαθέτει στα Κράτη-Μέλη.

5. Η αρμόδια Υπηρεσία υποβάλλει Εκθεση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για πρώτη φορά την 1η Ιανουαρίου 2008 και στη συνέχεια ετησίως σχετικά με τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις που έχουν δηλωθεί ως επιλέξιμες δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος Γ, εδ. 4. Η εν λόγω Εκθεση συνοδεύεται από στοιχεία για τον μέχρι τότε χρόνο λειτουργίας και για τον μη χρησιμοποιηθέντα χρόνο λειτουργίας που απομένει μέχρι το τέλος της λειτουργικής ζωής της εγκατάστασης.

Γ. Προσδιορισμός των συνολικών ετήσιων εκπομπών από υφιστάμενες εγκαταστάσεις μέχρι και το 2003

1. Από το έτος 1990 και για κάθε επόμενο μέχρι και το 2003, η αρμόδια Υπηρεσία διενεργεί πλήρη απογραφή των εκπομπών SO₂ και NO_x από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις:

- ξεχωριστά για κάθε εγκατάσταση με ονομαστική θερμική ισχύ μεγαλύτερη από 300 MW και για τα διυλιστήρια
- συνολικά για τις λοιπές εγκαταστάσεις καύσης οι οποίες εμπίπτουν στις διατάξεις της παρούσας Απόφασης.

2. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για τις απογραφές είναι σύμφωνη με αυτή που χρησιμοποιήθηκε για τον προσδιορισμό των εκπομπών SO₂ και NO_x από εγκαταστάσεις καύσης το 1980.

3. Τα αποτελέσματα της απογραφής αυτής κοινοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε κατάλληλα ενοποιημένη μορφή εντός 9 μηνών από το τέλος του έτους το οποίο αφορούν. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για την πραγματοποίηση των απογραφών εκπομπών και οι αναλυτικές βασικές πληροφορίες διαβιβάζονται στην Επιτροπή, εφόσον αυτή το ζητήσει.

Άρθρο 17

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.
Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Ιουλίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

Γ. ΣΙΟΥΦΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ